

Bruxelles, den 5.7.2023
COM(2023) 420 final

2023/0234 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

ændring af direktiv 2008/98/EF om affald

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 420 final} - {SWD(2023) 420 final} - {SWD(2023) 421 final} -
{SWD(2023) 422 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I den europæiske grønne pagt¹ og handlingsplanen for den cirkulære økonomi² opfordres der til en styrket og fremskyndet indsats fra EU's og medlemsstaternes side for at sikre miljømæssig bæredygtighed i tekstilsektoren og fødevarerektoren, da de er de mest ressourcekrævende sektorer, hvilket forårsager betydelige negative eksterne virkninger for miljøet, hvor finansiering og teknologiske mangler hindrer fremskridt hen imod omstilling til en cirkulær økonomi og dekarbonisering. Fødevarer og tekstiler er henholdsvis den mest og den fjerde mest ressourcekrævende sektor,³ og de overholder ikke fuldt ud EU's grundlæggende affaldshåndteringsprincipper, der er fastsat i affaldshierarkiet, og som kræver prioritering af affaldsforebyggelse efterfulgt af forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse. I lyset af de indgåede forpligtelser fokuserer dette forslag om ændring af affaldsrammedirektivet⁴ på to ressourcekrævende sektorer: tekstiler og fødevarer med følgende generelle mål:

- at reducere miljø- og klimapåvirkninger, øge miljøkvaliteten og forbedre folkesundheden i forbindelse med håndtering af tekstilaffald i overensstemmelse med affaldshierarkiet
- at mindske de miljø- og klimamæssige virkninger af fødevarer og tekstiler, der er forbundet med generering af madaffald. Forebyggelse af madaffald vil også bidrage til fødevarerensikkerheden.

Tekstilaffald

Selv om affaldsforebyggelse er et centralt mål for affaldsrammedirektivet og gennemførelsesindsatsen på nationalt plan, herunder fra private aktørers side, fortsætter den generelle affaldsproduktion med at stige, og der kan kun konstateres en "relativ afkobling" af affaldsproduktion fra økonomisk vækst⁵. Denne tendens for affald generelt kan også observeres for tekstilaffald. Her forværres den imidlertid af den såkaldte "fast fashion", som er kendetegnet ved hyppigere markedsføring af modekollektioner⁶ med billige produkter, som ikke tager hensyn til de eksterne virkninger for miljøet⁷, tilskynder kunderne til at foretage impuls køb og til køb af større mængder tøj⁸. Dette stigende tekstilforbrug fører til stigende mængder tekstilaffald. Ifølge en igangværende undersøgelse foretaget af Det Fælles Forskningscenter (JRC)⁹ beløb den samlede mængde tekstilaffald, der omfatter beklædning og fodtøj, boligtekstiler, tekniske tekstiler og produktionsaffald, sig i 2019 til 12,6 mio. ton (10,9

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om den europæiske grønne pagt, COM(2019) 640 final.

² En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi: For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa, COM(2020) 98 final af 11.3.2020.

³ [EU's omstillingsforløb \(europa.eu\)](https://europa.eu/europa/en/eu-omstillingsforløb).

⁴ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁵ Det Europæiske Miljøagentur, *Waste prevention in Europe*, 2021, [Waste prevention in Europe — European Environment Agency \(europa.eu\)](https://www.eea.europa.eu/en/press/news/2021/09/waste-prevention-in-europe).

⁶ Lai, O., *What is fast fashion*, Earth.org, 2021, <https://earth.org/what-is-fast-fashion>

⁷ Workshop for interessenter.

⁸ Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, 2021, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/858144>.

⁹ Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter. *Techno-scientific assessment of the management options for used and waste textiles*. 2023 (under udarbejdelse).

mio. ton forbrugsaffald og 1,7 mio. ton produktionsaffald). Affald af beklædningsgenstande og fodtøj udgjorde 5,2 mio. ton, svarende til 12 kg pr. person pr. år i EU.

Ifølge en undersøgelse fra Det Fælles Forskningscenter (JRC)¹⁰ indsamles omkring 78 % af det tekstilaffald fra forbrugsleddet, der omfatter tøj og fodtøj, boligtekstiler og tekniske tekstiler, ikke særskilt og ender i blandet husholdningsaffald, der forbrændes eller deponeres. Denne ressourceineffektive affaldshåndtering er ikke i overensstemmelse med affaldshierarkiet og fører til miljøskader i EU og i tredjelande på grund af for høje niveauer af drivhusgasemissioner, vandforbrug, forurening og arealanvendelse. Af det særskilt indsamlede tekstilaffald, der kun udgør 22 % af det producerede tekstilaffald fra forbrugsleddet, genanvendes ca. 32 % i EU (ca. 20 % uden for EU), og ca. 8 % genbruges i EU (ca. 38 % uden for EU), mens resten eksporteres.

Forpligtelsen til særskilt indsamling af tekstiler i affaldsrammedirektivet træder i kraft den 1. januar 2025. Ifølge oplysninger fra medlemsstaterne anslås det, at systemerne til særskilt indsamling og sorterings- og genanvendelsesinfrastrukturene sandsynligvis ikke vil være klar til at håndtere de forventede yderligere mængder, der skal indsamles. Sortering forventes i de fleste medlemsstater at finde sted tæt på affaldsindsamlingsstederne og i større målestok i de medlemsstater, hvor markedsvilkårene er gunstige (f.eks. lavere omkostninger til affaldshåndtering, eksisterende infrastruktur og kompetencer, der kan opskaleres, nærhed til genanvendelses-/produktionsknudepunkter og havne). Genanvendelse forventes ikke at finde sted i alle lande og vil sandsynligvis finde sted i regioner tæt på tekstilproduktionscentre og eksisterende infrastrukturbasen.

Tekstilsektoren er ressourcekrævende. Hvad angår både produktionen af råvarer og tekstiler kommer størstedelen af presset og virkningerne af forbruget af beklædning, fodtøj og husholdningstekstiler i EU fra andre regioner i verden. Selv om størstedelen af miljøbelastningen fra EU's forbrug af tekstiler finder sted i tredjelande¹¹, påvirker de imidlertid også EU på grund af deres globale indvirkning. EEA anslår, at for at producere den mængde tøj, tekstiler og fodtøj, der blev forbrugt i EU i 2020, fandt 80 % af anvendelsen af de primære råstoffer, 88 % af vandforbruget, 92 % af arealanvendelsen og 73 % af drivhusgasemissionerne sted uden for EU. F.eks. er drivhusgasemissioner et globalt fænomen og ikke afgrænset af specifikke grænser eller til specifikke regioner. Desuden var der næsten 13 mio. fuldtidsbeskæftigede i forsyningskæden på verdensplan¹². Forebyggelse, genbrug og genanvendelse af tekstilaffald kan derfor bidrage til at reducere sektorens miljøaftryk.

Endvidere er omkostningerne til affaldshåndtering i forbindelse med brugte beklædningsgenstande og husholdningstekstiler ikke medregnet i prisen på nye produkter. I gennemsnit vil omkostningerne til indsamling og behandling beløbe sig til ca. 12 cent pr. artikel. Disse omkostninger varierer imidlertid efter varetype, hvor varer, der indeholder en blanding af tekstilfibertyper og inkluderer lukkemekanismer (f.eks. knapper og lynlåse) koster mere at håndtere, og varer med en enkelt fibertype og ingen lukkemekanisme som f.eks. t-shirts, koster mindre. I betragtning af de store mængder tekstilaffald, der i øjeblikket bortskaffes som restaffald, medregnes omkostningerne ved bortskaffelse og de eksterne virkninger for miljøet ved denne bortskaffelse, herunder emissioner fra forbrænding og deponering, heller ikke. Andre eksterne virkninger omfatter navnlig de miljømæssige og sociale virkninger af tekstilaffald, der eksporteres til tredjelande under dække af, at det sker til

¹⁰ Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter. *Techno-scientific assessment of the management options for used and waste textiles*. 2023 (under udarbejdelse).

¹¹ Det Europæiske Miljøagentur (EEA), 2019.

¹² EEA. *Textiles and the environment: the role of design in Europe's circular economy* (2022). Tilgængelig på: <https://www.eea.europa.eu/publications/textiles-and-the-environment-the>.

genbrugsformål, navnlig i forbindelse med eksporterede ikkesorterede tekstiler, hvoraf en betydelig del ender på (ulovlige) deponeringsanlæg.

Uensartede definitioner af tekstiler og tekstilaffald medfører administrative byrder og udgør hindringer for grænseoverskridende overførsler. De forskellige politiske og lovgivningsmæssige signaler i de enkelte medlemsstater og informationshuller (f.eks. om kvaliteten af råmaterialer) hæmmer opskaleringen af genanvendelsesindustrien og genbruget og forvrider konkurrencen på det indre marked, samtidig med at genanvendelse af tekstiler er kompleks som følge af forskellige sammensætninger af tekstilaffald. Dette hindrer ikke blot omstillingen til en cirkulær økonomi på tekstilområdet, men forhindrer også skabelsen af kvalitetsjob og værditilvækst i EU. Den utilstrækkelige sorterings- og genanvendelsesinfrastruktur vil sandsynligvis føre til, at tekstiler ikke behandles i overensstemmelse med affaldshierarkiet, selv ikke når forpligtelsen til særskilt indsamling træder i kraft. Fremstillingsvirksomhed med lav værditilvækst finder hovedsagelig sted i tredjelande. Produktion og bortskaffelse af importeret tekstilaffald har betydelige negative samfundsmæssige virkninger på lokalt, regionalt og globalt plan¹³.

Derfor er de specifikke mål for dette forslag for så vidt angår tekstilaffald at forbedre håndteringen af tekstilaffald i overensstemmelse med det "affaldshierarki"¹⁴, der er fastsat i affaldsrammedirektivet, ved at prioritere affaldsforebyggelse, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af tekstiler frem for andre nyttiggørelsesmuligheder og bortskaffelse og gennemføre princippet om, at forureneren betaler. I handlingsplanen for den cirkulære økonomi¹⁵ og EU-strategien for bæredygtige og cirkulære tekstiler ("tekstilstrategien")¹⁶ opfordres der til en styrket og fremskyndet indsats fra EU's og medlemsstaternes side for at forebygge tekstilaffald og forbedre tekstilernes cirkularitet, da det er en ressourcekrævende sektor, der har betydelige negative eksterne virkninger for miljøet, hvor finansiering og teknologiske mangler hindrer fremskridt hen imod omstillingen til en cirkulær økonomi.

Fødevareraffald

Madaffald er en af de største kilder til ineffektivitet i fødevarerækeden. Det fører navnlig til negative miljø- og klimapåvirkninger. Fødevarerforbruget er den største bidrager til EU-forbrugets miljøpåvirkning¹⁷ og biodiversitetsaftryk¹⁸.

Når fødevarer kasseres, vil al energien og alle ressourcerne samt de miljømæssige konsekvenser heraf såsom drivhusgasemissioner, der opbygges i hele fødevarerækeden, stadig være brugt, uden at det gavner menneskers ernæring. Forarbejdede, transporterede og tilberedte fødevarer, der derefter går til spilde i forbrugsfasen — har en større miljøpåvirkning end uforarbejdede fødevarer, der går tabt på bedriften. De 58,5 mio. ton madaffald, der blev

¹³ Ellen Mac Arthur Foundation, 2017, <https://ellenmacarthurfoundation.org/a-new-textiles-economy>.

¹⁴ Affaldshierarkiet er et centralt begreb i affaldsrammedirektivet, som fastsætter en præference for håndtering og bortskaffelse af affald: forebyggelse først (herunder genbrug) efterfulgt af affaldshåndteringsoperationer: forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, nyttiggørelse og sidst bortskaffelse. Det fungerer i praksis gennem specifikke regler og præstationsmål såsom fastsættelse af forpligtelser til særskilt indsamling og mål for forebyggelse, genanvendelse eller omdirigering fra deponering.

¹⁵ COM(2020) 98 final.

¹⁶ COM(2022) 141 final.

¹⁷ Sanyé-Mengual, E. og Sala, S., 2023. *Consumption Footprint and Domestic Footprint: Assessing the environmental impacts of EU consumption and production*.

¹⁸ Sanyé-Mengual, E., Biganzoli, F., Valente, A., Pfister, S., og Sala, S. (2023). *What are the main environmental impacts and products contributing to the biodiversity footprint of EU consumption? A comparison of life cycle impact assessment methods and models*.

genereret i EU i 2020¹⁹, forårsagede emissioner på 252 mio. ton CO₂-ækvivalenter²⁰. Dette svarer til 16 % af den samlede drivhusgaseffekt fra EU's fødevarer-system. Madaffald lægger også et unødvendigt pres på begrænsede naturressourcer. F.eks. kan den mængde vand, der forbruges til produktion af fødevarer, der i sidste ende går til spildevand, kvantificeres til 342 mia. m³ vandækvivalenter²¹, svarende til 12 % af den samlede virkning af EU's fødevarerproduktion og -forbrug. Fødevarer-spild tegner sig også for 16 % af de virkninger på jordbunden, der forårsages af arealanvendelse²², mens konsekvenserne for eutrofieringen i havet udgør 15 %^{23 24}.

Hvad angår de økonomiske konsekvenser har de 58,5 mio. ton madaffald en markedsværdi, der anslås til 132 mia. EUR²⁵. Disse omkostninger omfatter fødevarer-virksomheders mistede ressourcer i hvert led af fødevarer-forsyningskæden, men også unødvendige udgifter for husholdningerne. Desuden anslås omkostningerne til indsamling og behandling af madaffald til yderligere 9,3 mia. EUR²⁶.

Madaffald har store sociale konsekvenser. Det fører til unødvendig anvendelse af ressourcer, som ellers kunne fordeles. Den gennemsnitlige andel af fødevarer-udgifter (landbrugsfødevarer og food service) af husholdningernes samlede udgifter i EU er på ca. 19 %²⁷. Kassering af fødevarer, der er egnede til konsum — i stedet for at omfordele disse fødevarer til dem, der har behov for dem, herunder gennem fødevarer-donation — udgør også en forspildt mulighed i lyset af de voksende udfordringer for fødevarer-sikkerheden. Selv om fødevarer-tilgængeligheden i Europa er sikret, er prisoverkommelighed et problem for et stigende antal EU-borgere: 32,6 millioner mennesker har ikke råd til et måltid med kød, fisk,

¹⁹ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/env_wasfw/default/table?lang=en

²⁰ Beregnet ved hjælp af forbrugsfodaftryksmetoden som beskrevet i: Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, Sanyé Mengual, E., Sala, S., *Consumption footprint and domestic footprint: assessing the environmental impacts of EU consumption and production: life cycle assessment to support the European Green Deal*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2023, <https://data.europa.eu/doi/10.2760/218540>.

²¹ En m³ verdensækvivalent repræsenterer en kubikmeter, der forbruges i gennemsnit i verden. Gennemsnittet refererer til et forbrugsvægtet gennemsnit og repræsenterer dermed de steder, hvor der i øjeblikket forbruges vand.

²² Vurderet under hensyntagen til virkningerne på fire jordbundsegenskaber: biotisk produktion, erosionsresistens, grundvandsregenerering og mekanisk filtrering som beskrevet i: De Laurentiis, V., Secchi, M., Bos, U., Horn, R., Laurent, A. og Sala, S., *Soil quality index: Exploring options for a comprehensive assessment of land use impacts in LCA*, *Journal of Cleaner Production*, 215, s. 63-74, 2019.

²³ Forbrugsfodaftrykket dækker de 16 påvirkningskategorier i miljøaftrykket (Europa-Kommissionen, 2021), herunder eutrofiering af ferskvand, som hovedsagelig skyldes fosforudledninger.

²⁴ EUT L 471 af 30.12.2021, s. 1.

²⁵ Eurostat, 2022 (se bemærkning 92, s. 32).

²⁶ Manfredi, S., og Cristobal, J., *Towards more sustainable management of European food waste: Methodological approach and numerical application*. *Waste Management and Research*, 34(9), 957-968, 2016, <https://doi.org/10.1177/0734242X16652965>.

²⁷ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, *EU agricultural outlook for markets, income and environment 2022-2032*, Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2023, s. 43. <https://data.europa.eu/doi/10.2762/29222>. Bemærk: meget lille variation (mindre end 1 %) grundet brugen af et lidt anderledes MAGNET-referencescenarie.

kylling eller et tilsvarende vegetarisk element hver anden dag²⁸. Endelig har fødevarespild for mange forbrugere en vigtig etisk dimension²⁹.

I denne forbindelse forpligtede EU og dets medlemsstater sig til at nå verdensmål 12.3 om senest i 2030 at halvere det globale madaffald pr. indbygger på detail- og forbrugerniveau og reducere fødevaretab i produktions- og forsyningskæder, herunder tab efter høst.

EU har gennemført en særlig handlingsplan for at reducere fødevaretab og madaffald, herunder både lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger, oprindeligt som led i handlingsplanen for den cirkulære økonomi fra 2015 og siden 2020 under EU's jord til bord-strategi³⁰. I den forbindelse ønsker Kommissionen ikke blot at fastsætte klare forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til reduktion af madaffald, men også at skabe et politisk miljø, der støtter medlemsstaterne i at træffe effektive foranstaltninger.

Affaldsrammedirektivet, som revideret i 2018, kræver, at medlemsstaterne udarbejder specifikke programmer til forebyggelse af madaffald i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Det kræver, at medlemsstaterne reducerer madaffald i alle led i fødevarerforsyningskæden, overvåger omfanget af madaffald og rapporterer om de fremskridt, der gøres. Kommissionen vedtog i 2019 en fælles metode til måling af madaffald³¹, der skal anvendes som grundlag for overvågning af madaffald i hele EU.

For at hjælpe medlemsstaterne med at træffe foranstaltninger har Kommissionen siden 2015 taget initiativer til at præcisere og harmonisere relevant lovgivning (f.eks. vedtagelse af EU-retningslinjer for fødevareredonation³² efterfulgt af ændringer af fødevarerhygiejnebestemmelserne for at fremme sikker praksis for fødevareredonation samt EU-retningslinjer for anvendelse af fødevarer, der ikke længere er bestemt til konsum, som foder³³). Kommissionen har også siden 2016 oprettet en multiinteressentplatform, EU's platform om fødevaretab og madaffald³⁴, for at støtte alle aktører i fastlæggelsen af foranstaltninger til forebyggelse af madaffald, udveksle bedste praksis og evaluere fremskridt. Den har også vedtaget sine egne bidrag (f.eks. anbefalinger til foranstaltninger til forebyggelse af madaffald³⁵) og har støttet det arbejde, der er udført på EU-plan for at forbedre praksis³⁶ for datomærkning. Udveksling af bedste praksis og løsninger til reduktion af madaffald i hele EU lettes også gennem det digitale EU-knudepunkt for forebyggelse af fødevaretab og madaffald³⁷. Pilotprojektet RESTwithEU³⁸ evaluerer og anbefaler digitale værktøjer til at reducere madaffald i restaurationsbranchen. Støtte til ændringer i forbrugernes adfærd behandles af en særlig undergruppe under platformen, og et kompendium om bedste praksis, der er udviklet af EU-pilotprojektet Det europæiske forbrugerforum for bekæmpelse

²⁸ Eurostat, oktober 2022. *Living conditions in Europe - material deprivation and economic strain - Statistics Explained*.

²⁹ Behovet for at sikre adgang til fødevarer og solidaritet i fødevarerforsyningskæden fremhæves også i anbefalingerne fra det europæiske borgerpanel om madaffald. Det fuldstændige sæt anbefalinger findes i bilag 16 til konsekvensanalysen.

³⁰ COM(2020) 381 final.

³¹ EUT L 248 af 27.9.2019, s. 77.

³² EUT C 361 af 25.10.2022, s. 1.

³³ EUT C 133 af 16.4.2018, s. 2.

³⁴ https://food.ec.europa.eu/safety/food-waste/eu-actions-against-food-waste/eu-platform-food-losses-and-food-waste_da.

³⁵ https://food.ec.europa.eu/system/files/2021-05/fs_eu-actions_action_platform_key-rcmnd_en.pdf.

³⁶ https://ec.europa.eu/food/safety/food_waste/eu_actions/date_marking_da.

³⁷ https://ec.europa.eu/food/safety/food_waste/eu-food-loss-waste-prevention-hub/eu-member-state-page/show/FL.

³⁸ <https://restwith.eu/>.

af madaffald, vil blive stillet til rådighed inden udgangen af juni 2023. For at styrke evidensgrundlaget for forebyggelse af madaffald foretager Det Fælles Forskningscenter vurderinger af effektiviteten af foranstaltninger til forebyggelse af madaffald³⁹, understøttet af en evalueringsramme, der kan anvendes af alle aktører. Indkaldelser af forslag under EU's rammeprogram for forskning og innovation Horisont 2020⁴⁰ og Horisont Europa⁴¹ har givet nye muligheder for forskning og innovation med henblik på at tackle fødevarer og madaffald. Andre finansieringsinstrumenter til forebyggelse af madaffald omfatter LIFE-programmet og InterReg Europe. Under programmet for det indre marked stiller Kommissionen også tilskud til rådighed for at støtte medlemsstater og interessenter⁴² i at forbedre målingen af madaffald og gennemførelsen af foranstaltninger til reduktion af madaffald i samarbejde med Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område (HaDEA).

Mange fødevarer virksomheder i fødevarerforsyningskæden har taget vigtige skridt til at reducere produktionen af madaffald og forbedre ressourceeffektiviteten. I henhold til EU's adfærdskodeks for ansvarlig forretnings- og markedsføringspraksis har⁴³ fødevarerforarbejdningsvirksomheder og detailhandlere givet konkrete tilsagn om reduktion af madaffald i deres aktiviteter og i hele forsyningskæden.

På trods af disse tiltag og den stigende bevidsthed om de negative virkninger og konsekvenser af madaffald, politiske forpligtelser indgået på EU- og medlemsstatsplan og EU-foranstaltninger, der er gennemført siden handlingsplanen for den cirkulære økonomi i 2015, er produktionen af madaffald ikke tilstrækkeligt faldende til at gøre betydelige fremskridt hen imod verdensmål 12.3. På trods af de eksisterende retlige forpligtelser i affaldsrammedirektivet og Kommissionens støtteaktiviteter er de foranstaltninger, der hidtil er truffet i medlemsstaterne, uensartede og har ikke muliggjort en betydelig reduktion af mængden af madaffald i EU.

Fastsættelsen af mål er derfor et nødvendigt næste skridt. Dette forslag foreslår følgende specifikke mål: for det første at pålægge medlemsstaterne et klart ansvar for at fremskynde reduktionen af madaffald i hele fødevarerforsyningskæden og i husholdningerne på deres respektive områder og dermed yde et solidt bidrag til opfyldelsen af verdensmål 12.3 for det andet at sikre, at alle medlemsstaterne følger foregangslandene med tilstrækkelig og konsekvent handling med henblik på at reducere madaffald.

Dette bør føre til, at de enkelte medlemsstater tager ambitiøse initiativer med anvendelse af de mest effektive foranstaltninger, der er skræddersyet til deres specifikke nationale situation, og understøtter ændret forbrugeradfærd samt styrker koordineringen af foranstaltninger mellem aktører i hele fødevarer værdikæden samt med andre relevante aktører (f.eks. den akademiske verden, NGO'er, finansielle institutioner, socialøkonomiske aktører osv.).

Efter konferencen om Europas fremtid blev fødevarer spild desuden valgt som det første emne for EU-borgerdebatpaneler. Borgerpanelets anbefalinger vil støtte Kommissionens arbejde og

³⁹ Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, Caldeira, C., Sala, S. og De Laurentiis, V., *Assessment of food waste prevention actions. Development of an evaluation framework to assess the performance of food waste prevention actions*, Publikationskontoret, 2019.

⁴⁰ Se projekterne [CHORIZO](#) og [ToNoWaste](#).

⁴¹ Se projekterne [FOLOU](#) og [WASTELESS](#).

⁴² Eksempel: [HaDEA 2022 indkaldelse af forslag for at hjælpe interessenter med at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af madaffald](#).

⁴³ Europa-Kommissionen, Fødevarer sikkerhed, *EU's adfærdskodeks for ansvarlig forretnings- og markedsføringspraksis for fødevarer*, 2021.

støtte medlemsstaterne i udformningen af nationale strategier og handlingsplaner for at forebygge madaffald.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede ændring er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i affaldsrammedirektivet, som kræver, at medlemsstaterne indfører særskilt indsamling af tekstiler senest den 1. januar 2025. Med forslaget indføres bestemmelser om udvidet producentansvar og andre politiske foranstaltninger, der har til formål at støtte den nødvendige finansiering og harmonisere de oplysninger og tilgange vedrørende den infrastruktur til indsamling, sortering, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der vil være nødvendig, når forpligtelsen til særskilt indsamling træder i kraft.

I henhold til artikel 9, stk. 6, i affaldsrammedirektivet skal Kommissionen senest den 31. december 2023 undersøge de data om madaffald, som medlemsstaterne har fremlagt, med henblik på at overveje, om det er muligt at fastsætte et EU-dækkende reduktionsmål for madaffald, der skal nås senest i 2030, og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag. Fastsættelsen af mål bør styrke de nuværende bestemmelser i artikel 9, stk. 1, i affaldsrammedirektivet, som kræver, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at reducere madaffald i hele fødevareforsyningskæden.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU's tekstilstrategi omhandler produktion og forbrug af tekstiler og anerkender samtidig tekstilsektorens betydning. Den præsenterer en vision for 2030 for tekstiler, som fastsætter målet for tekstilprodukter, der har lang levetid og kan genanvendes, og som i vid udstrækning er fremstillet af genvundne fibre, uden farlige stoffer og fremstillet under hensyntagen til arbejdstagerrettigheder, sociale rettigheder og miljøet, og peger på behovet for producentansvar i hele værdikæden, tilstrækkelig kapacitet til innovativ fiber-til-fiber-genanvendelse, biobaserede løsninger og begrænsning af forbrænding og deponering af tekstiler til et minimum. Særlig relevant for affaldshåndtering er, at EU's tekstilstrategi bebudede harmoniserede EU-regler om udvidet producentansvar for tekstiler og økonomiske incitamenter til at gøre produkter mere bæredygtige ("økograduering af gebyrer"). Desuden fremhævede den Kommissionens mål om at tackle udfordringerne i forbindelse med eksport af tekstilaffald og fremme anstændigt arbejde på verdensplan med henblik på en global retfærdig omstilling og en bæredygtig genopretning⁴⁴.

Dette initiativ har også til formål at bidrage til målet i handlingsplanen for den cirkulære økonomi om at reducere den samlede affaldsproduktion betydeligt og halvere mængden af restaffald (ikkegenanvendt) kommunalt affald senest i 2030. Revisionen af direktivet om emballage og emballageaffald vil sigte mod at reducere affaldsproduktionen af emballageaffald. Samlet set vil dette initiativ og revisionen af initiativet vedrørende direktivet om emballage og emballageaffald tackle over 65 % af alt kommunalt affald (emballage, madaffald og tekstilaffald) og dermed bidrage til det overordnede mål i affaldsrammedirektivet og den europæiske grønne pagt.

⁴⁴ (COM/2022/66 final).

Kommissionens forslag til forordning om overførsel af affald⁴⁵ blev vedtaget den 17. november 2021, og på tidspunktet for vedtagelsen af dette forslag er forhandlingerne stadig i gang. Det har til formål at sikre, at EU ikke eksporterer sine affaldsudfordringer til tredjelande, og at lette overførsler til genanvendelse og samtidig modvirke overførsler til bortskaffelse. Foranstaltningerne omfatter kriterier for en bedre sontring mellem blandet og ikkeblandet affald samt mellem brugte produkter og affaldsprodukter, som kan fastsættes for tekstiler. Der foreslås også en strengere eksportordning for tredjelande, der ikke er medlemmer af OECD, samt en forpligtelse til at kontrollere effektiviteten af nyttiggørelsesanlæg i tredjelande. Endelig foreslås der foranstaltninger til at øge indsatsen for at håndhæve reglerne for overførsel af affald, herunder for tekstilaffald. Virkningerne af forslaget til forordningen om overførsel af affald er indregnet i den udførte vurdering. I de foranstaltninger, der vedrører overførsler af materialer (foranstaltning 2.6 og 2.9), skelnes der desuden mellem tekstiler, der er bestemt til genbrug og ikke længere er affald (og derfor ikke er omfattet af forordningen om overførsel af affald), og tekstiler, for hvilke der henvises direkte til foranstaltningerne i forslaget.

Den foreslåede forordning om miljøvenligt design for bæredygtige produkter⁴⁶ vil fastsætte en ramme for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design for specifikke produktgrupper for i væsentlig grad at forbedre deres cirkularitet, energimæssige ydeevne og andre aspekter af miljømæssig bæredygtighed. Krav til miljøvenligt design kan være af afgørende betydning for affaldsforebyggelse og genanvendelse af høj kvalitet, da de kan forbedre produkters holdbarhed, reparationsmuligheder, genanvendelighed og genanvendt indhold. Udviklingen af sådanne krav kan også danne grundlag for fastsættelsen af harmoniserede finansielle bidrag til ordninger for udvidet producentansvar. Kravene til miljøvenligt design af tekstiler forventes at være på plads i 2025 eller 2026. Ud over indførelsen af nye krav til miljøvenligt design vil der i forordningen om miljøvenligt design blive indført foranstaltninger til at imødegå destruktion af usolgte forbrugerprodukter. For det første indeholdt den et forslag om at indføre et krav om, at store virksomheder skal offentliggøre oplysninger om antallet og typerne af usolgte forbrugerprodukter, som de bortskaffer. Denne foranstaltning har til formål at fungere som et incitament for virksomheder til at undgå denne praksis af hensyn til deres omdømme, samtidig med at den også forventes at skabe et bedre evidensgrundlag for, i hvilket omfang destruktion af usolgte forbrugsvarer finder sted. For det andet vil forordningen om miljøvenligt design omfatte en beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der forbyder destruktion af specifikke grupper af usolgte forbrugerprodukter, såsom tekstiler, under hensyntagen til oplysningerne fra den generelle oplysningspligt. Andre vigtige EU-politikker omfatter forordningen om mærkning af tekstiler⁴⁷ og forordningen om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)⁴⁸.

Retligt bindende mål for reduktion af madaffald bidrager til en række andre af EU's politiske målsætninger, nemlig en reduktion af drivhusgasemissionerne, hvilket igen bidrager til EU's mål om klimaneutralitet senest i 2050 og til målet om en netto-reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % senest i 2030 som udtrykt i 2030-klimaplanen⁴⁹. Reduktion af madaffald fører også til en mere bæredygtig arealanvendelse, mindre eutrofiering af havene og mindre vandknaphed i overensstemmelse med målet om at etablere et bæredygtigt fødevarer-system som foreslået i jord til bord-strategien.

⁴⁵ (COM/2021/709 final).

⁴⁶ COM/2022/142 final.

⁴⁷ EUT L 272 af 18.10.2011 af 1, s.

⁴⁸ EUT L 396 af 30.12.2006 af 1, s.

⁴⁹ (COM(2020) 562 final).

Ifølge strategien skal der fastlægges et referencescenario for madaffald under hensyntagen til nye data, som medlemsstaterne har indberettet, og der skal fastsættes retligt bindende mål for reduktion af madaffald i hele EU senest i 2023.

Bioøkonomistrategien⁵⁰ opfordrer til foranstaltninger til genbrug, reduktion og genanvendelse af bioaffaldsstrømme. Reduktionen af madaffald bidrager til strategiens centrale principper såsom den cirkulære økonomi, kaskadeanvendelsen af biomasse og anvendelsen af affaldshierarkiet.

Omstillingsforløbet for turisme⁵¹, der blev offentliggjort i februar 2022, fremhæver blandt sine vigtigste tiltag reduktionen af madaffald i hotel- og restaurationsbranchen. I december 2022 vedtog medlemsstaterne Rådets konklusioner om den europæiske dagsorden for turisme 2030⁵², hvori Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at støtte en forbedret cirkularitet inden for turisttjenester, herunder madaffald.

Endelig er madaffald blevet identificeret som en af de vigtigste drivkræfter, der påvirker fødevarerens sikkerhed fra både udbuds- og efterspørgselsiden⁵³. Reduktion af madaffald kan bidrage til at øge fødevarerens modstandsdygtighed og til fødevarerens sikkerhed generelt ved at forbedre forsyningskædens effektivitet og produktivitet og sikre overkommelige fødevarerpriser. Ved at gøre fødevarerens systemer mere effektive og støtte ændringer i forbrugernes adfærd for at undgå unødvendig bortskaffelse af fødevarer vil det være muligt at brødføde et større antal mennesker med samme fødevarerproduktion. Reduktion af madaffald kan derfor bidrage til at imødekomme den forventede stigende efterspørgsel efter fødevarer og samtidig sikre, at vores fødevarerens system fungerer inden for planetens grænser. Desuden kan en reduktion af fødevarerens tab og madaffald bidrage til faldende fødevarerpriser og dermed potentielt forbedre den økonomiske adgang til fødevarer.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Artikel 192 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)⁵⁴ giver EU beføjelse til at handle på det miljøpolitiske område for at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, bidrage til en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme foranstaltninger på internationalt plan til løsning af regionale og globale miljøproblemer.

Forslaget er udarbejdet gennem en målrettet ændring af direktiv 2008/98/EF om affald, som er det eneste juridiske instrument til at regulere forebyggelse og håndtering af tekstilaffald i EU, og som er baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF. Selv om der er flere retsakter, der regulerer tekstilprodukter (f.eks. REACH, forordningen om mærkning af tekstiler), er affaldsrammedirektivet det eneste retlige instrument, der regulerer alle aspekter af håndtering af tekstilaffald, herunder de specifikke forpligtelser til at sikre særskilt indsamling, behandling og rapportering.

⁵⁰ COM(2012) 060 final.

⁵¹ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/404a8144-8892-11ec-8c40-01aa75ed71a1>.

⁵² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15441-2022-INIT/da/pdf>.

⁵³ SWD(2023) 4 final, *Drivkræfter for fødevarerens sikkerhed*.

⁵⁴ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 47.

Den målrettede ændring af affaldsrammedirektivet bygger på disse eksisterende krav om at fjerne identificerede lovgivningsmæssige hindringer og afhjælpe markedssvigt ved at gøre disse bestemmelser klarere, mere specifikke og harmoniserede for at mindske omfanget af potentielle nationale forskelle og skabe betingelserne for at øge genbrug og genanvendelse af tekstilinfrastruktur. Desuden følger indførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar for tekstiler de minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, og sigter mod harmonisering. Dette mål forfølges yderligere ved at give Kommissionen mandat til at vedtage mere detaljerede regler ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Der er fastsat klare anvendelsesdatoer for de enkelte foranstaltninger i overensstemmelse med gennemførligheden af dem og den nødvendige tilpasningstid for de forpligtede interessenter.

På området madaffald bygger den målrettede ændring af affaldsrammedirektivet på eksisterende krav, der vedrører vigtige aspekter af forebyggelse af madaffald (definition af madaffald og fælles målemetode for madaffald, medlemsstaternes forpligtelser til at reducere madaffald i alle led i fødevarerforsyningskæden, overvågning og årlig rapportering om omfanget af madaffald, udarbejdelse af nationale programmer til forebyggelse af madaffald) og håndtering (f.eks. særskilt indsamling).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I betragtning af tekstilværdikædens grænseoverskridende karakter ud fra et økonomisk, miljømæssigt og socialt perspektiv er salg, forbrug og bortskaffelse af tekstiler uløseligt forbundet med det indre markeds funktion og de globale værdikæder. Den store afhængighed af råstoffer understreger betydningen af at fremme cirkulære forretningsmodeller for at mindske anvendelsen af primære råstoffer og bidrage til at afbøde de dermed forbundne negative eksterne virkninger for miljøet.

Indsamlings-, sorterings- og genanvendelsessystemerne skal opskaleres for at være forberedt på den kommende forpligtelse til særskilt indsamling og dens fulde gennemførelse, da adskillige huller i lovgivningen og markedet, der påvirker alle medlemsstater og aktører i tekstilværdikæden, øjeblikket hindrer tilstrækkelig indsamling, sortering og genanvendelse. Manglen på en fælles EU-tilgang til tekstilhåndtering risikerer at skabe eller yderligere forankre en lovgivningsmæssig fragmentering og forstyrre affalds- og materialestrømme og dermed hæmme grænseoverskridende bevægelser af tekstiler (produkter, brugte tekstiler og affaldstekstiler) og koordinerede tiltag og hurtige investeringer i hele EU. Der er stor risiko for yderligere at øge den lovgivningsmæssige fragmentering og de administrative byrder for industriens interessenter, navnlig SMV'er, som følge af en forskelligartet anvendelse af princippet om, at forureneren betaler, gennem nationale ordninger for udvidet producentansvar for tekstiler. Håndtering af grænseoverskridende negative eksterne virkninger for miljøet, herunder drivhusgasemissioner og eksport af tekstiler (og affald forklædt som ikkeaffald) til tredjelande, håndteres mere effektivt gennem EU's indsats, navnlig da de vigtigste årsager til problemet vedrører lovgivningsmæssige mangler som følge af manglende harmoniserede definitioner og lovgivningsmæssig fragmentering og et finansieringshul, der er fælles for alle medlemsstater.

Alle medlemsstater producerer madaffald, hvilket skaber betydelige grænseoverskridende negative eksterne virkninger for miljøet. Produktion, oplagring, transport og forarbejdning af fødevarer og bortskaffelse af madaffald har miljø- og klimapåvirkninger (såsom drivhusgasemissioner og indvirkning på arealanvendelse, biodiversitet, vandanvendelse og eutrofiering) i EU. Desuden kan produktion af fødevarer, der importeres til EU, føre til betydelige globale miljø- og klimapåvirkninger.

Der er behov for en konsekvent reduktion af madaffald i hele EU for i de enkelte medlemsstater at sikre en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, reduktion af de negative indvirkninger på klimaet, biodiversiteten og udnyttelsen af naturressourcerne med fordele, der rækker ud over de nationale grænser. Det er vigtigt at bemærke, at ved at gøre fødevarer systemet mere effektivt bidrager reduktion af madaffald også til fødevarer sikkerheden i hele EU.

Fødevarer handles i vid udstrækning på EU-markedet, og fødevarer virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, har brug for sammenhæng og klarhed med hensyn til det forventede ambitionsniveau for at planlægge investeringer og foranstaltninger til forebyggelse af madaffald. En koordineret tilgang på EU-plan kan skabe pålidelighed og kontinuitet og dermed støtte fødevarer virksomhedsledernes vedtagelse af nye forretningsmodeller med henblik på at fremskynde reduktionen af madaffald i hele fødevarer værdikæden.

På trods af politiske tilsagn på internationalt plan, EU-plan og nationalt plan, eksisterende retlige krav i affaldsrammedirektivet og Kommissionens støtteaktiviteter har medlemsstaternes reaktioner på madaffald været uensartede og er generelt ikke tilstrækkelige til at løse de identificerede problemer og de miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser for forbrugerne, virksomhederne og samfundet som helhed. Forskellene i medlemsstaternes indsats med hensyn til reduktion af produktionen af madaffald og forskellige forventninger til fødevarer virksomhedsledernes bidrag tyder på, at der er behov for mere koordinerede og ensartede foranstaltninger på EU-plan for at gøre de fremskridt, der er nødvendige for at nå verdensmål 12.3.

Fastsættelsen af retligt bindende mål for reduktion af madaffald, som medlemsstaterne skal nå inden 2030, forventes at styrke indsatsen for at identificere og opskalere effektive strategier og initiativer både i og på tværs af medlemsstaterne ved at: strømline fødevarer virksomhedernes bidrag, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende forsyningskæder bidrage til at sikre, at drivkræfterne bag produktion af madaffald (marked og adfærd) håndteres konsekvent og samtidigt af alle medlemsstater i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er truffet af de — hidtil få — førende aktører fremskynde udviklingen af effektive nationale strategier til forebyggelse af madaffald gennem udbredelse af god praksis og yderligere udnyttelse af EU's videnbase vedrørende forebyggelse af madaffald.

Fastsættelse af mål i EU's affaldslovgivning er et politisk instrument, der vil kræve, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger, samtidig med at der gives fuld fleksibilitet med hensyn til valget af de nødvendige foranstaltninger. Medlemsstaterne kan derfor vælge de politiske instrumenter, der vil være de mest effektive og virkningsfulde afhængigt af den specifikke situation på deres respektive områder.

- **Proportionalitetsprincippet**

Affaldsrammedirektivets lovgivningsmæssige tilgang, der går ud på at harmonisere visse elementer af affaldshåndtering (definitioner, kvantitative eller kvalitative mål, der operationaliserer affaldshierarkiet, princippet om, at forureneren betaler, rapporteringskrav) og give plads til nationale og lokale gennemførelsesforanstaltninger (affaldshåndteringsplanlægning og godkendelse af affald) er i overensstemmelse med foranstaltninger på EU-plan, der kun begrænses til det strengt nødvendige.

En øget harmonisering af tilgangen til håndtering af tekstilaffald med hensyn til anvendelsesområdet for tekstiler, klare definitioner, mindstekrav til overførsel og behandling med henblik på at operationalisere affaldshierarkiet, organisatoriske karakteristika ved

tekstilindsamlingsystemer og byrdefordeling vil skabe retssikkerhed for den nødvendige samordnede indsats fra de berørte interessenter i hele tekstilværdikæden (medlemsstater, sociale virksomheder, affaldsforvaltere, producenter, andre økonomiske aktører og borgere) med henblik på at investere i udviklingen af infrastruktur i hele EU for at maksimere genbrug og genanvendelse. Disse aktører opnår økonomisk effektivitet på grund af stordriftsfordele og lavere efterlevelseseomkostninger ved kun at skulle følge én ensartet lovgivningsmæssig tilgang på EU-plan, som kræver handling på EU-plan. En harmoniseret tilgang til at lukke finansieringsgab gennem fælles regler om udvidet producentansvar og samtidig reduktion af andre lovgivningsmæssige hindringer, der hæmmer en større ensartethed i tekstilaffaldssorteringen og overførsler på tværs af landegrænser med henblik på sortering, genbrug og genanvendelse, vil reducere de økonomiske byrder for industrien og SMV'erne betydeligt og bevare deres konkurrenceevne. Det skal også bemærkes, at eftersom tekstilsektoren består af 99 % SMV'er, vil opfyldelsen af det udvidede producentansvar blive varetaget kollektivt ved hjælp af producentansvarsorganisationer, der påtager sig ansvaret på deres vegne, hvilket vil reducere de administrative byrder betydeligt for dem. Den kombinerede forbedring af miljøkvaliteten kan betragtes som en vigtig sidegevinst. For yderligere at mindske indvirkningen på SMV'er er mikrovirksomheder (op til 10 ansatte) — som udgør 88 % af alle virksomheder i sektoren — undtaget fra det udvidede producentansvar, hvilket letter den administrative byrde for og indvirkning på SMV'er betydeligt.

Tekstilsektoren er domineret af SMV'er. Mikrovirksomheder udgør ca. 88 % af sektoren. Forslaget er specifikt skræddersyet til at minimere de finansielle og administrative konsekvenser for mikrovirksomheder, navnlig ved at undtage alle mikrovirksomheder fra ordningen for udvidet producentansvar. Alle resterende SMV'er (dvs. SMV'er, der ikke er mikrovirksomheder) vil stadig være omfattet af ordningen for udvidet producentansvar. Samtidig vil støtten til genbrug og genanvendelse også hjælpe de SMV'er, der er omfattet af ordningen for udvidet producentansvar (dvs. SMV'er, der ikke er mikrovirksomheder) sammenlignet med status quo, ved at sikre, at der er flere midler til rådighed, og at der findes et mere stabilt råmateriale i form af genbrugelige og genanvendelige tekstiler på markedet.

Med hensyn til madaffald giver det foreslåede mål for reduktion af madaffald ikke anledning til nye foranstaltninger på EU-plan. Fastsættelsen af mål giver medlemsstaterne frihed til at vælge foranstaltninger, der er effektive og skræddersyet til deres specifikke nationale situation. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at træffe nye foranstaltninger vedrørende reduktion af madaffald ud over dem, der allerede er fastsat i affaldsrammedirektivet (dvs. reduktion af madaffald i alle led af fødevarerforsyningskæden, udarbejdelse af programmer til forebyggelse af madaffald, gennemførelse af relaterede foranstaltninger, overvågning og rapportering om opnåede fremskridt). Desuden har medlemsstaterne siden vedtagelsen af dagsordenen for bæredygtig udvikling i 2015 allerede forpligtet sig til at træffe foranstaltninger til at reducere madaffald med henblik på at bidrage til verdensmål 12.3, som de facto er et ikkebindende, ambitiøst mål.

Erfaringerne fra førende lande viser, at de foranstaltninger, som regeringerne hidtil har gennemført, er baseret på fødevarerforsyningskædens økonomiske aktørers frivillige engagement i fælles køreplaner med henblik på at nå et fælles mål for reduktion af madaffald. Der tilbydes i øjeblikket finansiell bistand (i form af tilskud til foranstaltninger) på EU-plan for at hjælpe interessenterne med at tage konkrete skridt til at forbedre målingen og forebyggelsen af madaffald. De tilskud, som Kommissionen hidtil har gennemført under programmet for det indre marked, har navnlig været rettet mod SMV'er for at imødekomme deres specifikke behov og støtte udviklingen og udbredelsen af bedste praksis.

Den videre udveksling af viden, bedste praksis, værktøjer, retningslinjer og erfaringer vil fortsætte via EU-plattformen (herunder dens undergrupper) og det særlige websted (EU's knudepunkt for forebyggelse af fødevaretab og madaffald).

Overordnet set går de foreslåede foranstaltninger ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre, at lovgivningen overholdes, samtidig med at miljøbeskyttelsen sikres.

- **Valg af retsakt**

I betragtning af ovenstående forklaringer, dvs en ændring af affaldsrammedirektivet, er et direktiv det rette instrument at anvende. Det giver mulighed for at harmonisere visse elementer, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for at tage hensyn til særlige nationale forhold i forbindelse med gennemførelsen af direktivet.

Affaldsrammedirektivet er det eneste juridiske instrument til at regulere forebyggelse og håndtering af tekstilaffald i EU og er baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF. Selv om der er flere retsakter, der regulerer tekstilprodukter (f.eks. REACH, forordningen om mærkning af tekstiler), er affaldsrammedirektivet det eneste retlige instrument, der regulerer alle aspekter af håndtering af tekstilaffald, herunder de specifikke forpligtelser til at sikre særskilt indsamling, behandling og rapportering.

Madaffald er også defineret og reguleret i affaldsrammedirektivet. Selv om en række individuelle foranstaltninger, der kan bidrage til at reducere madaffald, reguleres i lovgivning vedrørende fødevaremarkedets funktion, fødevarer sikkerhed eller fødevarerinformation til forbrugerne på EU-plan, er den overordnede lovgivningsmæssige ramme for forebyggelse af madaffald, herunder overvågning og rapportering om madaffald, der opstår, og planlægning af nationale programmer til forebyggelse af madaffald, en del af affaldsrammedirektivet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer**

Der er ikke foretaget efterfølgende evalueringer, eftersom den seneste ændring af affaldsrammedirektivet først fandt sted i 2018. Det ville derfor have været for tidligt at foretage en efterfølgende evaluering af de seneste ændringer, der endnu ikke er gennemført fuldt ud. Desuden indeholder affaldsrammedirektivet specifikke revisionsklausuler for specifikke affaldsstrømme, som vil resultere i analyser af virkningerne af de nuværende bestemmelser.

- **Høringer af interessenter**

Høringsmetoden og -strategien blev skitseret i indkaldelsen af dokumentation til et forslag om "Miljøvirkninger af affaldshåndtering: revision af EU's affaldsramme"⁵⁵ og den indledende konsekvensanalyse til "Forslag til en revision af direktiv 2008/98/EF om affald — del om målet for reduktion af madspild"⁵⁶. Da de to forslag har til formål at ændre den samme retsakt

⁵⁵ Europa-Kommissionen, Deltag i debatten, Offentliggjorte initiativer, Miljøvirkninger af affaldshåndtering — revision af EU's affaldsramme, https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13225-Environmental-impact-of-waste-management-revision-of-EU-waste-framework_da

⁵⁶ Europa-Kommissionen, Deltag i debatten, offentliggjorte initiativer, Madspild: reduktionsmål, https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13223-Food-waste-reduction-targets_da

med samme retsgrundlag, blev det besluttet at sammenlægge dem. Den åbne offentlige høring, der blev gennemført i maj-august 2022, omfattede derfor begge affaldsstrømme.

Tekstilaffald

Som led i indkaldelsen af feedback modtog Kommissionen 197⁵⁷ særskilte svar. Respondenterne har hjemsted i 25 forskellige lande, herunder fire lande uden for EU: 65 i Belgien, der afspejler antallet af brancheorganisationer og ikkestatslige organisationer (NGO'er) i Belgien, 23 i Tyskland, 16 i Frankrig, 14 i Nederlandene og 12 i Italien.

Resultaterne af høringen viste generel støtte til behovet for at forbedre håndteringen af tekstiler i overensstemmelse med affaldshierarkiet og opfordrede til lovgivningsmæssige foranstaltninger, der kan afhjælpe den nuværende markedssituation, hvor bortskaffelse er den foretrukne løsning. Der var generel støtte til indførelsen af ordninger for udvidet producentansvar i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, herunder også fra den berørte industri. Den blev imidlertid ledsaget af stærke opfordringer til så meget harmonisering som muligt for at begrænse indvirkningen på industrien, som er domineret af SMV'er, navnlig for at sikre fuld overensstemmelse med kravene til miljøvenligt design af tekstilprodukter i henhold til forordningen om miljøvenligt design i forbindelse med gennemførelsen af kravene til graduering af gebyrer for udvidet producentansvar. Repræsentanter for genanvendelsesindustrien mindede om, at tilknyttede genanvendelsesordninger for tekstiler kræver passende overgangsperioder for at etablere genanvendelseskapacitet og systemer til at sikre inputkvaliteten. Moderne beklædningsdesign med blandet tekstilsammensætning er en udfordring for genanvendelse ligesom mangel på automatiske sorteringsteknologier og den nødvendige kapacitet til at forberede råmaterialer til genanvendelse. Interessenter inden for genbrug og NGO'er pegede på dokumentation for, hvordan genbrugstøj bidrager til at reducere mængden af tekstilaffald, og at særskilt indsamling af brugte tekstiler og ikke kun affald af tekstiler er afgørende for at sikre genbrug. Repræsentanterne for tekstilindustrien fremhævede også de socioøkonomiske og miljømæssige fordele ved cirkulære forretningsmodeller såsom leje af tekstiler for at forlænge tekstilernes levetid sammenlignet med ejede tekstiler. Interessenter fra forskellige interessentgrupper understregede betydningen af at sikre en harmoniseret anvendelse af affaldstekstiler og brugte tekstiler for at lette grænseoverskridende transport af sådanne materialer og tackle alle ulovlige overførsler af affald, der forklædes som brugte produkter, navnlig for at imødekomme visse interessenters betænkeligheder med hensyn til miljømæssigt forsvarlig behandling af eksporterede brugte tekstiler og navnlig usorterede tekstiler. Lignende stærke opfordringer fra en bred gruppe af berørte parter vedrørte behovet for harmonisering af definitionerne af tekstiler samt de produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar, og de vigtigste elementer heri, navnlig for at mindske risikoen for markeds- og lovgivningsmæssig fragmentering og administrative byrder, i betragtning af at flere lande overvejer at indføre ordninger for udvidet producentansvar.

En offentlig høring var åben fra den 24. maj 2022 til den 24. august 2022 for at indsamle yderligere dokumentation om referencescenariet, indhente udtalelser og indsigt i spørgsmål vedrørende tekstilaffald, gennemførligheden og de mulige virkninger af alternative foranstaltninger og indsamle eksempler på bedste praksis og synspunkter om eventuelle foranstaltningers subsidiaritet. Der indkom i alt 731 gyldige besvarelser⁵⁸. Derudover

⁵⁷ Tallet angivet i [Miljøvirkninger af affaldshåndtering: revision af EU's affaldsramme \(europa.eu\)](#) er 198, fordi der er tale om en overlappning fra WEEE-forummet.

⁵⁸ Alle modtagne bidrag blev anset for gyldige.

indsendte 207 respondenter skriftlige bidrag. Respondenterne var hovedsagelig virksomheder/erhvervsorganisationer og erhvervs sammenslutninger (40 %, 299 svar) og EU-borgere (36 %, 255 svar). 94 % af respondenterne (693 svar) er baseret i EU, og de fleste er baseret i Belgien (16 %, 119 svar)⁵⁹, Tyskland (13 %, 96 svar), Italien (11 %, 82 svar) og Frankrig (8 %, 63 svar).

Det er vigtigt at understrege, at tekstilaffald er den type affald, der bekymrer de adspurgte respondenter mindst, idet virksomheder og erhvervs sammenslutninger kun angav en bekymringsgrad på 63 %. De resterende interessenter (EU-borgere, NGO'er og offentlige myndigheder) gav udtryk for større bekymring i sagen. Mere end halvdelen af respondenterne var enige eller meget enige i, at de deltog i særskilt indsamling af tekstilaffald med en udskydelse af resultaterne, afhængigt af hvilken interessentgruppe de tilhørte. EU-borgerne indtog førstepladsen med hensyn til indsamling af tekstilaffald efterfulgt af de offentlige myndigheder og NGO'er og virksomheder og virksomhedssammenslutninger på sidstepladsen. Imidlertid var kun 40 % af de offentlige myndigheder, 32 % af virksomhederne og erhvervs sammenslutningerne, 28 % af EU-borgerne og 24 % af NGO'erne enige eller meget enige (221 svar) i, at de var tilfredse med det eksisterende system til indsamling af tekstilaffald.

Næsten 30 positionspapirer dækkede området tekstilaffald, hvoraf ca. halvdelen kom fra SMV'er eller organisationer, der repræsenterer dem. SMV'erne påpegede, at der i øjeblikket ikke er nogen storstilet plan for behandling af tekstilaffald. De understregede behovet for at fremme holdbare tekstiler af høj kvalitet, forbedre genbrugen af dem, så vidt muligt forberede dem til genbrug og opskalere sorteringssystemerne tilstrækkeligt med henblik på genbrug, genanvendelse og forarbejdning. De anbefalede også ændringer i tekstilernes design og forbrugsmønstre og en reduktion i mængden af tekstilaffald gennem ambitiøse affaldspolitikker. De samme punkter vedrørende tekstilers holdbarhed og genbrug samt sorterings- og genanvendelseskapaciteten blev delt af genanvendelsesindustrien, som også bemærkede, at der bør udvikles cirkulære og sociale tekstilværdikæder.

Blandt anbefalingerne var behovet for at fastsætte kvantitative mål for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug og for at forbedre systemerne for særskilt indsamling. SMV'er bemærkede, at ordninger for udvidet producentansvar bør håndhæve affaldshierarkiet ved at fastsætte kvantitative mål for affaldsforebyggelse og forberedelse med henblik på genbrug, sikre økograduering af gebyrer og fair konkurrence på genanvendelsesmarkederne, give adgang til affaldsstrømmen til operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug og samtidig inddrage sociale virksomheder som centrale interessenter i udviklingen, forvaltningen og funktionen af disse ordninger. De slog også til lyd for sammenhæng med andre lovgivningsinitiativer såsom forordningen om bortskaffelse af affald og forordningen om affald og harmonisering af kriterier for affaldsfasens ophør på EU-plan, hvilket blev bakket op af genanvendelsesindustrien. SMV'erne påpegede også behovet for vejledning for at opnå en høj grad af særskilt indsamling af tekstiler, og at moden fibersortering og forbehandling er afgørende for at øge genanvendelsen af forbrugsaffald. Nogle positionspapirer omhandler en harmoniseret definition af tekstilaffald.

Desuden blev der gennemført interviews med interessenter. I april og maj 2022 blev der afholdt interviews med udvalgte interessenter fra alle interessentgrupper, der i første omgang

⁵⁹ Det store antal respondenter fra Belgien antages at være et resultat af, at mange af de organisationer, der repræsenterer forskellige interesser i relation til EU-institutionerne, såsom industrisammenslutninger, ikkestatslige organisationer og forbrugerorganisationer osv., har hovedsæde i Bruxelles.

primært fokuserede på et bredere anvendelsesområde og derefter på brugt tekstilaffald og tekstilaffald. Der blev afholdt 27 individuelle interviews/gruppeinterviews om problemidentifikation, målenes omfang og indsamling af dokumentation for virkningerne af løsningsmodeller og foranstaltninger. Ifølge interessenterne bør en EU-dækkende ramme for udvidet producentansvar omfatte specifikke elementer for at være effektiv. Foranstaltninger vedrørende genbrug, reparation og særskilt indsamling skal omfatte bindende mål, der kan håndhæves, for at tilskynde producenterne til at gennemføre omstillingen til cirkularitet. Med hensyn til initiativets anvendelsesområde foreslog nogle af interessenterne, at indsamlingen skulle omfatte tekstilaffald fra husholdninger og tekstilaffald fra erhvervsdrivende, der kan sammenlignes med husholdningstekstiler såsom tøj- og boligtekstiler, poser fremstillet af tekstiler og tekstiltilbehør; de gav imidlertid udtryk for betænkeligheder med hensyn til sko og tekniske tekstiler. De foreslog endvidere, at anvendelsesområdet begrænses i starten og udvides over tid, når infrastrukturen er på plads, og at anvende KN-koderne i toldtariffen til at definere de tekstiler, der er omfattet af den foreslåede ordning for udvidet producentansvar.

Interessenterne gav udtryk for forskellige holdninger til spørgsmålet om vejledning. Med hensyn til mål anbefalede interessenterne, at der udvikles mål med en gradvis forøgelse af ambitionsniveau over tid, afhængigt af forbrugsniveauet, samt gennemførlige ressourcereduktionsmål for tekstilproduktion, f.eks. ved hjælp af et mål for genbrugsindhold. De fremhævede også, at alle mål bør kombineres med opskalering af genanvendelsesteknologier i medlemsstaterne, og at målene for genbrug bør sikre, at genbrug rent faktisk finder sted. De bemærkede, at det er vigtigt at tage hensyn til, at målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af tekstilaffald bør baseres på affaldshierarkiet.

Den målrettede høring om brugte tekstiler og tekstilaffald tog form af fire virtuelle interessentworkshopper med diskussioner i grupper og undergrupper og brug af digitale whiteboards. Desuden blev et møde i affaldsrammedirektivets ekspertgruppe (medlemsstaterne), interviews og en konference om Europas fremtid anvendt til at opnå mere målrettet dokumentation.

Oplysninger indsamlet under interessenthøringerne bidrog til at definere problemerne, og hvilke politiske løsningsmodeller der skal fokuseres på.

Madaffald

I forbindelse med den indledende konsekvensanalyse blev der modtaget 85 bidrag fra respondenter i 17 medlemsstater og 2 tredjelande (Det Forenede Kongerige og USA). De fleste bidrag kom fra erhvervs sammenslutninger (27), efterfulgt af NGO'er (18, heraf 12 med fokus på miljøet), virksomheder (11), EU-borgere (9), forbruger- (4) og miljøorganisationer (3). Seks offentlige myndigheder (herunder 3 medlemsstater) leverede input gennem feedbackmekanismen.

Generelt udtrykte interessenterne støtte til EU's lovgivningsinitiativ, der betragtes som afgørende for at nå målene i den grønne pagt om klimaneutralitet og omstilling til bæredygtige fødevarer systemer som krævet i jord til bord-strategien. De fleste interessenter bekræfter, at målene for reduktion af madaffald bør omfatte hele forsyningskæden (som afspejler en integreret tilgang til fødevarer systemer) med det fremtidige EU-mål i overensstemmelse med mål 12.3 for bæredygtig udvikling. Mens nogle respondenter i industrien (hovedsagelig fra primærproduktions- og forarbejdningssektoren) foretrækker et mål, der udelukkende fokuserer på detailhandel og forbrug, går andre interessenter i

industrien og ikkestatslige organisationer (NGO'er) ind for en holistisk tilgang for at sikre fælles ansvar og ansvarlighed for alle aktører. Flere interessenter understreger behovet for et solidt evidensgrundlag for fastsættelse af mål samt et referencescenarie, der anerkender bestræbelserne fra frontløberne. Omkring en tredjedel af de modtagne bidrag opfordrede til ambitiøse foranstaltninger og et højt mål (50 %), herunder næsten alle NGO'er; på den anden side antydede de tre bidrag fra medlemsstaterne, at basale eller mellemliggende løsningsmodeller er mere realistiske. Nogle interessenter (fra NGO'er på miljø- og forbrugerområdet samt sociale virksomheder) opfordrer desuden til, at fødevaretab på landbrugsbedriften integreres i det kommende lovgivningsforslag, mens primærproducenterne hævder, at sådanne tab ikke kan afhjælpes (af både retlige og operationelle årsager). Endelig opfordrer mange interessenter til sammenhæng mellem politikker og mener, at der er behov for at opbygge en fødevareværdikultur for at løse systemiske problemer i forbindelse med fødevaresystemer.

Den offentlige høring, der var åben fra den 24. maj 2022 til den 24. august 2022, omfattede både tekstilaffald og madaffald. Med hensyn til reduktion af madaffald var interessenterne på tværs af alle grupper enten enige eller meget enige (over 90 %) i fordelene ved at reducere madaffald, hvoraf de vigtigste var at "bidrage til at mindske miljøpåvirkningerne" og at "bidrage til at modvirke klimaændringer". Respondenterne udpegede de vigtigste aktører, der skal gøre en større indsats for at reducere madaffald, f.eks. forbrugere, detailhandlere og andre distributører, fødevareproducenter, hotel- og restaurationsbranchen. Respondenterne bemærkede, at de vigtigste udfordringer i forbindelse med reduktion af madaffald vedrører nødvendigheden af, at forbrugerne ændrer deres forbrugsvaner, f.eks. bliver bedre til at styre deres madforbrug, efterfulgt af nødvendigheden af, at virksomhederne integrerer forebyggelse af madaffald i deres aktiviteter. At sikre, at der træffes tilstrækkelige foranstaltninger i det tempo, der er nødvendigt for at nå de globale tilsagn om at halvere madaffald inden 2030, blev anset for vigtigere af de offentlige myndigheder end andre grupper. Med hensyn til mulige EU-foranstaltninger til forbedring af affaldsforebyggelse var 74 % af respondenterne (488 svar) enige eller meget enige i fastsættelsen af juridisk bindende mål for reduktion af madaffald, hvilket fik endnu større støtte fra de offentlige myndigheder (86 %, 25 svar).

53 positionspapirer, der blev modtaget under den offentlige høring, fokuserede på madaffald eller omfattede overvejelser om dette emne. Der blev modtaget 26 positionspapirer med bemærkninger om madaffald fra erhvervssammenslutninger, 12 fra nonprofitorganisationer, 8 fra virksomheder og 7 fra offentlige myndigheder. I de fleste positionspapirer blev der givet udtryk for enighed om at fastsætte mål for reduktion af madaffald, idet 10 dokumenter slog til lyd for behovet for ambitiøse mål (50 % reduktion) og 18 for at sætte mål for alle led i forsyningskæden. To erhvervsorganisationer var imidlertid uenige i at fastsætte mål i primærproduktionsfasen på grund af ubalancen i magtfordelingen i forsyningskæden og markedsdynamikken, som landbrugerne ikke kan kontrollere. Flere papirer understregede betydningen af at prioritere de foranstaltninger, der har den største indvirkning på miljøet eller klimaet, og emballagens rolle med hensyn til at forebygge madaffald blev også fremhævet, hovedsagelig af erhvervssammenslutninger. Med hensyn til de tiltag og politiske initiativer, som EU bør iværksætte, var reglerne om datomærkning og foranstaltninger vedrørende bevidstgørelse og uddannelse de hyppigst nævnte, mens nogle også henviste til forbedrede overvågningssystemer, og en foreslog at skabe skattemæssige incitamentter til fødevaredonationer. Nogle interessenter anbefalede også sammenhæng mellem politikker vedrørende madaffald og andre relaterede politikker (f.eks. mærkning, klimainsats og den fælles landbrugspolitik).

Der blev gennemført dataindsamling om initiativer til forebyggelse af madaffald ved hjælp af to undersøgelser sendt til eksperter fra medlemsstaterne og interessenter i fødevareværdikæden. Begge undersøgelser havde til formål at indsamle kvantitative data om omkostningerne ved initiativer til forebyggelse af madaffald og om mængden af forebygget madaffald. Derudover blev der afholdt fire interviews med udvalgte interessenter, der besvarede undersøgelsen (to virksomheder, en nonprofitorganisation og en offentlig myndighed) for at indsamle yderligere data om og give indsigt i deres initiativer og/eller præcisere de oplysninger, der blev givet gennem undersøgelserne.

Endelig blev der afholdt målrettede høringsmøder med EU-plattformen om fødevaretab og madaffald ved fire lejligheder. EU-plattformen om fødevaretab og madaffald omfatter internationale organisationer, EU-institutioner, medlemsstaternes eksperter og interessenter fra fødevareforsyningskæden, herunder landbrugere, industri, miljø-, forbruger- og andre NGO'er (herunder fødevarebanker og andre velgørende organisationer). Organisationer i den private sektor i fødevareværdikæden repræsenterer SMV'er og deres specifikke aktivitetssektor (f.eks. fødevarefremstilling, detailhandel, restauration osv.).

De hyppigste spørgsmål, som interessenterne rejste, var behovet for at sætte mål for alle led i fødevareforsyningskæden, hvoraf nogle fremhævede betydningen af at overvåge og integrere fødevaretab på landbrugsbedrifter før høsten; betydningen af at tage hensyn til fødevare- og fodersikkerheden (især udtrykt af organisationer i den private sektor); bekymringen med hensyn til valget af 2020 som udgangspunkt for fastsættelse af mål på grund af virkningerne af covid-19 (fremhævet af nogle medlemsstater og NGO'er); muligheden for at differentiere mellem spiseligt og ikkespiseligt madaffald (nævnt af organisationer i den private sektor) og muligheden for at tage de resultater, som medlemsstaterne allerede har opnået, i betragtning ved fastsættelsen af referencescenariet (fremhævet af medlemsstaterne og organisationer i den private sektor).

I forbindelse med færdiggørelsen af konsekvensanalysen indkaldte Kommissionen endvidere til et møde i medlemsstaternes ekspertgruppe om fødevaretab og madaffald (7. marts 2023) og et fælles møde mellem EU's platform om fødevaretab og madaffald og den rådgivende gruppe om fødevaresystemers bæredygtighed (13. marts 2023). Ovennævnte spørgsmål blev gentaget, og der blev givet yderligere feedback vedrørende overvejelserne om forskellige løsningsmodeller for fastsættelse af mål.

De oplysninger, der blev indsamlet under ovennævnte interessenthøringer, bidrog til den nødvendige viden til fastlæggelsen af løsningsmodeller, navnlig at målene ikke skal begrænses til forbrugs- og detailledet, men at de skal dække fødevareforsyningskæden i bred forstand. De data om omkostningerne ved forebyggelse af madaffald, der blev indsamlet gennem undersøgelsen for interessenter, viste en høj variabilitet og var generelt højere end de værdier, der blev fundet i litteraturen. De blev derfor ikke anvendt direkte i modellen til beregning af målenes makroøkonomiske virkninger.

Borgerpanel

Som opfølgning på konferencen om Europas fremtid bebudede Kommissionen en "ny generation" af borgerpaneler, der skulle høre tilfældigt udvalgte borgere forud for visse centrale forslag på europæisk plan. Madaffald blev udvalgt blandt de tre første emner, der skulle behandles af borgerne (sammen med virtuelle verdener og læringsmobilitet), og panelet blev indkaldt til tre møder fra december 2022 til februar 2023. Selv om borgerpanelet ikke var en del af de høringsaktiviteter, der blev afholdt med henblik på udarbejdelsen af lovforslaget,

vil borgernes anbefalinger⁶⁰ fortsat blive brugt til at understøtte Kommissionens arbejde vedrørende forebyggelse af madaffald og er blevet taget i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af dette lovgivningsforslag. Borgernes anbefalinger vil også tjene som rettesnor for at hjælpe medlemsstaterne med at nå målene for reduktion af madaffald i dette forslag.

De 23 anbefalinger, som borgerne har fremsat, fremhæver behovet for at anlægge en bred tilgang til fødevarer-systemer, inddrage alle aktører og styrke samarbejdet i hele fødevarerforsyningskæden. Denne samlede tilgang indgår i de tre emner, der behandles i panelets anbefalinger: 1) samarbejde i fødevarer-værdikæden: fra jord til bord, 2) fødevarer-virksomhedsinitiativer og 3) støtte til ændringer i forbrugernes adfærd.

Borgernes anbefalinger afspejler de tre vigtigste indsatsområder, som medlemsstaterne skal tage fat på for at fremskynde reduktionen af madaffald på nationalt plan og nå de fremtidige mål. EU's overordnede lovgivningsmæssige ramme for forebyggelse af madaffald, der er fastsat i affaldsrammedirektivet, og støtteforanstaltninger, der træffes på EU-plan, vil også trække på anbefalingerne og støtte medlemsstaterne i at nå de fremtidige mål.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Tekstilaffald

Det Fælles Forskningscenter leverede vigtige videnskabelige input hele vejen gennem konsekvensanalysefaserne, herunder ved at gennemgå dokumenter og offentliggøre dokumentation om emnet⁶¹:

Kommissionen fik foretaget en ekstern undersøgelse til støtte for denne konsekvensanalyse af løsningsmodellerne for en revision af affaldsrammedirektivet i 2023 — Særlig kontrakt nr. 090202/2021/861277/ENV.B.3. Den blev også støttet af flere ekspertudtalelser og tekniske undersøgelser, der er anført i bilaget til konsekvensanalysen.

Madaffald

Ud over den indledende konsekvensanalyse og de offentlige og målrettede høringer, der er beskrevet ovenfor, blev konsekvensanalysen vedrørende madaffald understøttet af følgende ekspertbidrag:

- Det Fælles Forskningscenter leverede vigtige videnskabelige input ved at udarbejde to rapporter med analyser til støtte for udviklingen af konsekvensanalysen af revisionen af affaldsrammedirektivet, navnlig med hensyn til gennemførligheden af at fastsætte mål for reduktion af madaffald:
 - Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter: *Setting the scene for an EU initiative on food waste reduction targets, 2023*⁶².

⁶⁰ Det europæiske borgerpanel om madaffald, [endelige anbefalinger](#), februar 2023.

⁶¹ [Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, Circular economy perspectives in the EU Textile sector, 2021](#) og Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, *Techno-scientific assessment of the management options for used and waste textiles. 2023* (under udarbejdelse).

⁶² De Laurentiis, V, Mancini, L, Casonato, C, Boysen-Urban, K, De Jong, B, M'Barek, R, Sanyé Mengual og E, Sala, S. *Setting the scene for an EU initiative on food waste reduction targets*. Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2023, doi: 10.2760/13859, JRC133967.

- Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter: Assessing the economic, social and environmental impacts of food waste reduction targets. A model-based analysis, 2023⁶³.
- Den 25. oktober 2022 offentliggjorde Eurostat den første dedikerede statistiske overvågning af mængden af madaffald i Den Europæiske Union, støttet af yderligere forklaringer på data om mængden af madaffald i EU. Beskrivelsen og fortolkningen af data og metoder findes på Eurostat Statistics Explained-webstedet om madaffald⁶⁴. Dataene er senest blevet ajourført i marts 2023.
- **Konsekvensanalyse**

Forslaget ledsages af en konsekvensanalyse. Konsekvensanalysen er opdelt i to separate sektioner, madaffald og tekstilaffald, da disse to emner med hensyn til problemer, mål og løsningsmodeller har forskellige karakteristika, som ikke kan løses med den samme tilgang.

Efter at have behandlet bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol i dets oprindelige negative udtalelse af 17. marts 2023 og foretaget de nødvendige ændringer og tilføjelser fik konsekvensanalysen en positiv udtalelse med forbehold den 26. maj 2023.

Detaljerede bemærkninger fra Udvalget for Forskriftskontrol, og hvordan der er taget hensyn til dem, findes i tabel 1 i bilag I til den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag.

I konsekvensanalysen blev alle de mulige foranstaltninger analyseret på grundlag af input fra en ekstern konsulent, workshopper for interessenter, en offentlig onlinehøring og målrettede interviews. De forskelligartede, komplekse og ofte indbyrdes forbundne foranstaltninger blev grupperet i tre løsningsmodeller, som sammenlignes med et status quo-scenarie.

De tre løsningsmodeller for tekstiler kan sammenfattes således:

- Løsningsmodel 1 — Støtte medlemsstaterne til at gennemføre og håndhæve de nuværende bestemmelser gennem en mere harmoniseret anvendelse af definitioner, tilgange til særskilt indsamling og tildeling af ansvar for affaldshåndtering ved at vedtage ikkebindende retningslinjer, henstillinger og udøvelse af Kommissionens eksisterende mandater til afledt ret og forbedre de nuværende interessentplatforme for vejledning og udveksling af bedste praksis. Denne løsningsmodel vedrører alle problemårsager og begge specifikke mål, men virkningen kan være begrænset, da foranstaltningerne kun omfatter ikkebindende instrumenter.
- Løsningsmodel 2 — Fastsætte yderligere bindende lovgivningsmæssige krav for at forbedre affaldshåndteringen i overensstemmelse med affaldshierarkiet gennem en målrettet ændring af affaldsrammedirektivet. Formålet med ændringerne er at skabe nye operationelle forpligtelser for medlemsstaterne, tekstilproducenter og affaldshåndteringsvirksomheder. Disse ændringer vil præcisere og harmonisere definitionerne på EU-plan, præcisere omfanget af de eksisterende rapporteringsforpligtelser for at forbedre dataenes robusthed, præcisere omfanget af

⁶³ De Jong B, Boysen-Urban K, De Laurentiis V, Philippidis G, Bartelings H, Mancini L, Biganzoli F, Sanyé Mengual E, Sala S, Lasarte-López J, Rokicki B og M'barek R. *Assessing the economic, social and environmental impacts of food waste reduction targets. A model-based analysis*. Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2023, doi: 10.2760/77251, JRC133971.

⁶⁴ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Food_waste_and_food_waste_prevention_-_estimates. Databasen kan findes under kode (env_wasfw) på Eurostats websted).

forpligtelserne til særskilt indsamling og indføre nye operationelle forpligtelser for affaldsoperatører for at sikre sortering med henblik på genbrug og genanvendelse. Flagskibsforanstaltningen i denne løsningsmodel er at give medlemsstaterne mandat til at oprette nationale ordninger for udvidet producentansvar for tekstiler og harmonisere deres anvendelsesområde og mål og centrale organisatoriske og operationelle karakteristika. Denne løsningsmodel tager højde for alle problemårsager og begge specifikke mål.

- Løsningsmodel 3 — Præcisere præstationsmålene for affaldshåndtering på EU-plan. Denne løsningsmodel indebærer en ændring af affaldsrammedirektivet, der fastsætter bindende præstationsmål for affaldshåndtering, som operationaliserer affaldshierarkiet for medlemsstaterne og de økonomiske aktører. Harmonisering af anvendelsesområder og definitioner vil være en integreret del af definitionen af målet i affaldsrammedirektivet og efterfølgende gennemførelsesretsakter, der fastlægger mere detaljerede regler for beregningsmetoden for hvert af målene. Denne løsningsmodel vedrører både specifikke mål og alle problemårsager, selv om den ikke vil føre til samme grad af harmonisering som fastsat i løsningsmodel 2, da den overlader det til medlemsstaterne at beslutte, hvilke midler der skal anvendes til at nå præstationsniveauet. Da de nuværende data om produktion af tekstilaffald ikke er tilstrækkeligt robuste, hvilket til dels skyldes den fragmenterede forståelse af, hvorvidt indsamlede tekstiler er affald, og omfanget af de tekstiler, der er omfattet af medlemsstaternes gennemførelse, forklarer konsekvensanalysen gennemførligheden af den mekanisme, hvormed der kan fastsættes mål i fremtiden, og virkningerne af denne proces (og ikke de faktiske målniveauer). I forbindelse med fastsættelsen af et indsamlingsmål fremlægges en mere detaljeret vurdering baseret på et foreløbigt mål baseret på mellemstore ambitioner. Foranstaltning 3.6 handler specifikt om at fastsætte et indsamlingsmål på 50 % for tekstiler: Opfyldelsen af målet vil forbedre indsamlingsprocenten for den særskilte indsamling af tekstiler og dermed øge genbrugs- og genanvendelsesprocenten og give faldende bortskaffelsesprocenter, men det vil også medføre en administrativ byrde, og den eksisterende forpligtelse til særskilt indsamling senest i 2025 kan have den samme effekt på indsamlingsprocenten for særskilt indsamling. Der er også store forskelle mellem de forventede indsamlingsprocenter på tværs af medlemsstaterne, hvilket kan gøre det vanskeligt at fastsætte et mål på nuværende tidspunkt.

Virkningerne for SMV'er vurderes som led i konsekvensanalyseprocessen. SMV-filteret pegede på, at dette initiativ har stor generel indvirkning på SMV'er. De forskellige SMV-kategorier identificeres på tværs af tekstilværdikæden som grundlag for konsekvensanalyseprocessen.

88 % af tekstilvirksomhederne er mikrovirksomheder (0-9 ansatte), 12 % er andre SMV'er (10-249 ansatte), og de resterende 0,3 % er store virksomheder (mere end 250 ansatte). SMV'erne var godt repræsenteret i den offentlige høring og i de målrettede høringsprocesser. 320 respondenter i den offentlige høring var SMV'er mod 138 store virksomheder. I kategorierne "virksomheder" og "erhvervssammenslutninger" modtog vi 200 besvarelser fra SMV'er sammenlignet med 99 fra store virksomheder. Også store erhvervssammenslutninger, der har givet udtryk for detaljerede synspunkter, består i vid udstrækning af SMV-medlemmer, der er repræsentative for tekstilsektorens sammensætning i fremstillings-, detail- og affaldshåndteringsfaserne.

Generelt pegede SMV'erne i deres positionspapirer på, at der i øjeblikket ikke er nogen storstilet plan for affaldsbehandling. De fleste af dem var enige om, at tekstilproduktionens

design og forbrugsmønstre skal ændres med henblik på produktion af tekstiler af højere kvalitet og med længere holdbarhed. De fremhævede også betydningen af at prioritere affaldsforebyggelse og -genbrug og behovet for at fastsætte mål for genbrug og forberedelse med henblik på genbrug samt for at forbedre systemerne til særskilt indsamling. Med hensyn til udvidet producentansvar var hovedpunkterne at sikre, at ordningerne for udvidet producentansvar håndhæver affaldshierarkiet ved at fastsætte kvantitative mål for affaldsforebyggelse og forberedelse med henblik på genbrug, sikre en harmoniseret tilgang til økograduering af gebyrer for udvidet producentansvar og fair konkurrence på genanvendelsesmarkederne, give adgang til affaldsstrømmen til operatører inden for forberedelse med henblik på genbrug og samtidig inddrage sociale virksomheder som centrale interessenter i udviklingen, forvaltningen og funktionen af disse ordninger. Der blev også slået til lyd for en harmonisering på EU-plan af kriterierne for affaldsfasens ophør, som også blev støttet af genanvendelsesindustrien, ligesom der blev forsikret om overensstemmelse med andre lovgivningsmæssige initiativer såsom forordningen om bortskaffelse af affald og forordningen om overførsel af affald. De påpegede endvidere, at der er behov for vejledning for at opnå en høj grad af særskilt indsamling af tekstilaffald, og at modning af fibersortering og forbehandling er afgørende for at øge genanvendelsen af forbrugsaffald. Nogle af dem overvejede behovet for en harmoniseret definition af tekstilaffald.

Ud over indsamlingen af dokumentation fra interessenter om de potentielle virkninger for SMV'er blev der foretaget en yderligere vurdering ved hjælp af data fra Eurostat om SMV'ers sammensætning, omsætning og spredning med henblik på at identificere de virkninger, der ville have en betydelig indvirkning på sådanne virksomheder. Konsulentundersøgelsen omhandlede de specifikke virkninger for SMV'er for hver foranstaltning. I den forbindelse vil foranstaltningerne under løsningsmodel 1 sandsynligvis ikke pålægge SMV'erne nogen væsentlig administrativ byrde, samtidig med at foranstaltningerne bør forenkle de forpligtelser, der pålægges SMV'er, ved at tilpasse anvendelsesområdet for tekstiler. Den vejlednings- og støtteplatform, der er planlagt under denne løsningsmodel, vil samlet set have størst effekt for SMV'er. Foranstaltningerne under løsningsmodel 2 og 3 forventes at medføre mindre ekstraomkostninger for SMV'er. Den mest byrdefulde foranstaltning, der vedrører anvendelsen af ordningerne for udvidet producentansvar (foranstaltning 2.9), vil være rettet mod SMV'er, da de fleste producenter er SMV'er. Desuden er rapporteringsforpligtelserne blevet rettet mod i første omgang at revidere de eksisterende forpligtelser for at gøre dem mere egnede til formålet og forbedre videnbasen for tekstilsektoren generelt.

For at undgå unødvendige byrder med hensyn til administration og overholdelse undtager lovtæksten, som det foreslås i konsekvensanalysen, mikrovirksomheder og genbrugssektoren fra anvendelsesområdet for udvidet producentansvar. Aktører inden for genbrug, der bringer både nye og brugte produkter i omsætning, vil blive anmodet om kun at redegøre for og indberette de nye produkter. Konsekvensen af sådanne undtagelser vil være en mindre stigning i omkostningerne for virksomheder med over 10 ansatte, og virksomheder med over 250 ansatte vil opleve de største ekstra byrder.

Indvirkningen på konkurrenceevnen er blevet vurderet kvantitativt, hvor det er muligt, under hensyntagen til indvirkningen på forskellige typer konkurrenceevne⁶⁵. Konkurrenceevnen i

⁶⁵ En oversigt over de kanaler, hvorigennem den cirkulære økonomi påvirker konkurrenceevnen, kan ses i Flachenecker, F. (2018) The causal impact of material productivity on macroeconomic competitiveness in the EU. *Environmental Economics and Policy Studies* 20, s. 17-46, <https://doi.org/10.1007/s10018-016-0180-3>, og i Flachenecker, F. og Kornejew, M. (2019) The causal impact of material productivity

forhold til pris har til formål at afspejle de relative virkninger af de priser, som virksomheder eller virksomhedsgrupper kan fastsætte på et marked. Dynamisk konkurrenceevne henviser til virkningerne for forskning og innovation, som vil gøre det muligt at opretholde eller forbedre virksomhedernes konkurrenceevne over tid. Strategisk konkurrenceevne henviser til virksomhedernes evne til delvist at opfylde deres efterspørgsel efter råvarer eller produkter gennem genbrugte eller genanvendte tekstiler i EU. Virkningerne for konkurrenceevnen er enten positive eller neutrale.

For så vidt angår madaffald fokuserede de politiske løsningsmodeller på forskellige typer, niveauer og omfang af mål for reduktion af madaffald, der skal nås senest i 2030, og som kan sammenfattes således:

Løsningsmodel 1 er baseret på de minimumsmål, der blev undersøgt i forslaget fra 2014 om revision af affaldsrammedirektivet⁶⁶.

- Mål for primærproduktion — ingen mål
- Mål for forarbejdning og fremstilling — 10 %
- Mål for detail- og forbrugsfaserne — 15 %

Løsningsmodel 2 er en mere ambitiøs variant med det maksimale mål, der blev undersøgt i 2014 for detail- og forbrugsfaserne.

- Mål for primærproduktion — ingen mål
- Mål for forarbejdning og fremstilling — 10 %
- Mål for detail- og forbrugsfaserne — 30 %

Løsningsmodel 3 afspejler de mål, der er fastsat i mål 12.3 for bæredygtig udvikling, og yderligere tilsagn fra koalitionen "Food is never waste" på FN's topmøde om fødevarer i 2021.

- Mål for primærproduktion — 10 %
- Mål for forarbejdning og fremstilling — 25 %
- Mål for detail- og forbrugsfaserne — 50 %

Løsningsmodel 1-3 består af retligt bindende mål, dvs. at de er underlagt årlig rapportering, og hvis målene ikke nås, kan de håndhæves ved hjælp af traktatbrudsprocedurer.

Løsningsmodel 4 afspejler fastsættelsen af et frivilligt mål på niveauet for SDG 12.3-forpligtelsen vedrørende detail- og forbrugsfaserne (dvs. en reduktion på 50 %), uden at der forudsættes nogen talmæssig forpligtelse for tidligere faser. Denne løsningsmodel vil ikke være underlagt andre håndhævelsesmekanismer end den årlige indberetning af madaffald.

Analysen af virkningerne viste, at alle løsningsmodeller giver betydelige miljømæssige fordele. Omfanget af fordelene øges i takt med målenes anvendelsesområde og niveau, fra løsningsmodel 1 til løsningsmodel 3. Fordelene ville være mindst for løsningsmodel 4. Den største gevinst stammer fra reduktion af drivhusgasemissioner (men varierer betydeligt

on microeconomic competitiveness and environmental performance in the EU. *Environmental Economics and Policy Studies* 21, s. 87-122. <https://doi.org/10.1007/s10018-018-0223-z>

⁶⁶ COM(2014) 0397 final.

afhængigt af den metodologiske tilgang). Andre miljøvirkninger, der tages i betragtning i forbindelse med denne konsekvensanalyse — arealanvendelse, eutrofiering af havet og vandforbrug — viser et lignende mønster for virkningerne, dvs. at fordelene øges i takt med målenes omfang og niveau.

Hvad angår de økonomiske virkninger forventes reduktionen af madaffald at mindske efterspørgslen efter fødevarer, hvilket igen kan have marginale negative virkninger for fødevarereproduktionssektoren (-3,6 % i de mest pessimistiske antagelser) og positiv for andre sektorer, hvilket samlet set vil resultere i en balance, der svinger en anelse til den positive side (op til 2,3 mia. EUR).

Kvantificerbare sociale virkninger er tæt forbundet med økonomiske virkninger og udviser et lignende mønster. Jo større reduktionen af madaffald er, jo bedre klarer løsningsmodellerne sig med hensyn til prisoverkommelighed og husholdningernes opsparing. På den anden side stiger omfanget af de negative virkninger for beskæftigelsen i landbrugsfødevarerektoren fra løsningsmodel 1 til løsningsmodel 3, som dog forventes at blive opvejet af nye jobprofiler i fødevarerektoren og gevinster i andre økonomiske sektorer.

Indvirkningen på SMV'erne forventes at være begrænset. Initiativet fokuserer på at fastsætte mål for reduktion af madaffald for medlemsstaterne og vil ikke gælde for individuelle virksomheder. Medlemsstaternes myndigheder vil sandsynligvis samarbejde med alle aktører i fødevarerforsyningskæden, men de foranstaltninger, der hidtil er blevet observeret i lande, der har iværksat koordinerede foranstaltninger for at reducere madaffald, fokuserer på større virksomheder og på frivillige foranstaltninger, der tilskynder til engagement i forebyggelse af madaffald støttet af statslig finansiering. I høringsprocessen forventede SMV'erne ikke problemer, der direkte skyldes dette initiativ, selv om de fortsat er forsigtige med hensyn til medlemsstaternes potentielle fremtidige gennemførelsesforanstaltninger.

Foretrukne løsningsmodeller

På grundlag af vurderinger af, hvordan løsningsmodellerne bidrager til de to hovedmål, af balancen mellem de økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger og af de samlede omkostninger og fordele, hvor disse kan beregnes, er den foretrukne løsning for Kommissionen løsningsmodel 2. Det kan dog overvejes at fastsætte et mål for indsamling af tekstilaffald (foranstaltning 3.6) som supplement til foranstaltningerne i løsningsmodel 2. Foranstaltning 3.6 kan derfor også være en del af den foretrukne løsning. Andre mål for håndtering af tekstilaffald kan ikke fastsættes på nuværende tidspunkt på grund af manglen på fuldstændige og solide data.

I konsekvensanalysen konkluderes det, at fastsættelse af et mål på 50 % for særskilt indsamling af tekstiler vil lette den samordnede indsats fra de forskellige tekstilværdikæder, genbrugsoperatører og affaldshåndteringsoperatører for at sikre, at tekstilerne behandles i overensstemmelse med affaldshierarkiet, idet genbrug og fibergen anvendelse prioriteres. Den konkluderer også, at et sådant mål muligvis skal overvejes nøje i betragtning af de nuværende store forskelle i omfanget af særskilt indsamling i EU og den overordnede forpligtelse til særskilt indsamling i affaldsrammedirektivet. I lyset af disse overvejelser samt de skærpede regler for tilrettelæggelsen af den særskilte indsamling gennem udvidet producentansvar og målet om at mindske den administrative byrde omfatter den foretrukne løsningsmodel, der afspejles i lovgivningsforslaget, ikke et særskilt indsamlingsmål.

Med hensyn til madaffald foretrækkes løsningsmodel 2 efter en sammenligning af de økonomiske, miljømæssige og sociale virkninger, men også af de foreslåede løsninger

tekniske gennemførlighed. Denne løsningsmodel forventes at være effektiv med hensyn til at give medlemsstaterne et stærkt politisk incitament til at træffe foranstaltninger til at reducere madaffald på nationalt plan og opnå betydelige miljømæssige gevinster, samtidig med at den er forholdsmæssig og gennemførlig. Fastsættelsen af retligt bindende mål for reduktion af madaffald bør således følge en trinvis tilgang, begyndende med et niveau, der er lavere end det, der er fastsat i verdensmålene for bæredygtig udvikling, med henblik på at sikre en konsekvent reaktion fra medlemsstaternes side og håndgribelige fremskridt hen imod verdensmål 12.3. En foreløbig gennemgang af medlemsstaternes fremskridt på grundlag af den årlige overvågning af omfanget af madaffald vil give mulighed for en eventuel tilpasning af målene med henblik på at styrke Unionens bidrag og yderligere tilpasse sig verdensmål 12.3 samt udstikke retningslinjer for yderligere fremskridt efter 2030.

• **Målrettet regulering og forenkling**

Den administrative byrde forbundet med de foreslåede foranstaltninger er forskellig, og den vil primært være knyttet til overvågning og rapportering om overholdelse, både for offentlige myndigheder og for virksomheder. Samtidig gør dette forslag fuld brug af digitaliseringen for at mindske den administrative byrde.

De foreslåede mål for reduktion af madaffald er baseret på foranstaltninger, der allerede er medtaget i affaldsrammedirektivet, og skaber derfor ingen yderligere administrativ byrde.

Foretrukket kombineret løsning	Beskrivelse af virkningen	Samlet balance
<p>Løsningsmodel 2 — Yderligere lovgivningsmæssige krav + mål for tekstiler (foranstaltning 3.6)</p> <p>OG</p> <p>Løsningsmodel 2 vedrørende mål for reduktion af madaffald</p>	<p>Økonomiske omkostninger</p> <ul style="list-style-type: none"> • 913 mio. EUR om året til sorteringsforpligtelser • Registrering af udviklingsomkostninger på 2-12,3 mio. EUR på tværs af medlemsstaterne og vedligeholdelsesomkostninger på 11 200 EUR og 69 000 EUR pr. medlemsstat pr. år • 7,79 mio. EUR om året til producenter, der skal foretage indberetning med henblik på udvidet producentansvar • 4,04 mio. EUR i omkostninger til drift af PRO-registre og -inspektioner • 39,2 mio. EUR om året til yderligere indsamling, sortering og behandling af tekstiler for at nå et indsamlingsmål på 50 % • 208 EUR pr. kompetent myndighed og 78 EUR pr. eksportør på årsbasis pr. inspektion • 750 000 EUR om året for EU-virksomheders opfyldelse af EU's rapporteringsforpligtelser • 26,5 mio. EUR i tab af deponeringsafgifter for medlemsstaterne som følge af, at tekstiler omdirigeres fra deponeringsanlæg • Nedgang i efterspørgslen efter fødevarer på 4,2 % og en ændring i værdien af landbrugsfødevareproduktionen på -1,8 % sammen med et fald i markedspriserne på mellem 0,1 og 2,6 % • Et fald i landbrugsindkomsten på 4,2 mia. EUR om året <p>Samlede tilpasningsomkostninger til reduktion af madaffald for aktører i fødevarerækeden — 2 mia. EUR</p>	<p>Omkostninger:</p> <p>975 mio. EUR (disse omkostninger kan belaste forbrugerne, producenterne eller begge).</p> <p>Den samlede merværdi for EU's økonomi fra reduktionen af madaffald vil være 1,6 mia. EUR (0,016 %)</p> <p>Fordele:</p> <p>Direkte fordele på 656 mio. EUR i genbrugelige og genanvendelige tekstiler til EU's genbrugs- og genanvendelsesmarked samt støtte til et samlet årligt afkast på 3,5-4,5 mia. EUR fra investeringer i udvidet producentansvar.</p> <p>Besparelser på husholdningernes udgifter til fødevarer på 439 EUR pr. år pr. husstand (fire personer)</p> <p>Yderligere reduktion af drivhusgasemissioner svarende til 16 mio. EUR om</p>

	<p>(41 EUR/ton undgået madaffald)</p> <p>Økonomiske fordele for tekstilsektoren</p> <ul style="list-style-type: none"> • UDVIDET PRODUCENTANSVAR: Samlet årligt afkast af genanvendelsesinvesteringer på 3,5-4,5 mia. EUR (herunder de fordele, der er angivet for de øvrige foranstaltninger) • Yderligere sortering: 534 mio. EUR pr. år i genbrugsværdi og 94 mio. EUR pr. år i genanvendelsesværdi • Yderligere indsamling: Værdi af kombineret genbrug og genanvendelse på 28 mio. EUR pr. år <p>Økonomiske fordele ved reduktion af madaffald</p> <ul style="list-style-type: none"> • Samlet merværdi for EU's økonomi på 1,6 mia. EUR (inklusive ovennævnte omkostninger) • Besparelser på husholdningernes udgifter til fødevarer på 439 EUR pr. år pr. husstand (fire personer) <p>Miljøfordele</p> <ul style="list-style-type: none"> • 16 mio. EUR fra reduktion af drivhusgasemissioner fra tekstilaffald samt reduktion af udledning af forurenende stoffer til luft, vand og jord, som ellers ville være resultatet af utilstrækkelig affaldshåndtering. • Reduktion på 3,9 (i EU) og 12,6 (ud af EU) mio. ton drivhusgasemissioner (inklusive rebound-effekten) ELLER 62 mio. ton undgåede drivhusgasser (uden at medregne rebound-effekten) • Reduktion af udledning af forurenende stoffer til luft, vand og jord, som ellers ville være resultatet af utilstrækkelig affaldshåndtering • Reduceret indvirkning på arealanvendelsen på 2,2 bio. pt • Reduktion af den marine eutrofiering på 532 mio. kg NEQ • Reduktion af vandknaphed på 80 mia. m³ om året. • Samlede miljøbesparelser — 9-23 mia. EUR <p>Samfundsmæssige fordele</p> <ul style="list-style-type: none"> • Skabelse af 8 740 arbejdspladser i tekstilindustrien og afbødning af sociale virkninger af EU-affald i tredjelande (ingen nettokonsekvensanalyse, se bilag 4 for nærmere oplysninger og underliggende antagelser) • Tab af op til 135 000 arbejdspladser i landbrugsfødevarerektoren (forventes at blive kompenseret i andre sektorer) 	<p>året fra tekstiler og yderligere reduktion af drivhusgasemissioner svarende til 62 mio. ton om året (samlede miljøbesparelser værdisat — 9-23 mia. EUR),</p> <p>8 740 arbejdspladser skabt inden for affaldshåndtering, men op til 135 000 tabt i landbrugsfødevarerektoren (forventes at blive kompenseret i andre sektorer)</p> <p>Overordnet effektivitet, produktivitet og sammenhæng: positiv</p>
--	--	--

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Finansieringsoversigten viser de detaljerede budgetmæssige virkninger og de menneskelige og administrative ressourcer, som dette forslag kræver.

Kommissionen, og mere specifikt Generaldirektoratet for Miljø (GD ENV) og Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevarer (GD SANTE), vil være ansvarlig for

at forhandle direktivet gennem den almindelige fælles beslutningsprocedure og for den generelle gennemførelse og vedtagelse af alle de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der er omhandlet i det. Andre generaldirektorater og agenturer, der vil levere input, omfatter GD Det Fælles Forskningscenter (JRC) og Det Europæiske Miljøagentur (EEA).

For GD ENV er de nuværende finansielle simuleringer baseret på de eksisterende 0,75 fuldtidsækvivalenter til den fælles beslutningsprocedure og gennemførelse samt nye kontraktansatte svarende til 3,0 fuldtidsækvivalenter til den tekniske gennemførelse af udviklingen af de planlagte gennemførelsesretsakter.

For GD SANTE er de finansielle simuleringer baseret på de eksisterende 0,5 fuldtidsækvivalenter til den fælles beslutningsprocedure og overvågningen af gennemførelsen på tværs af medlemsstaterne.

Udgifterne til Kommissionens personale beløber sig til i alt 2 033 000 EUR baseret på de seneste lønskalaer, som er offentligt tilgængelige.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget indeholder flere bestemmelser, der skal forbedre overvågningen. I bilag 14 til konsekvensanalysen beskrives overvågnings- og evalueringsværktøjerne. Virkningen af den foretrukne løsningsmodel med hensyn til at nå målene om at reducere produktionen af tekstilaffald og restaffald overvåges ved hjælp af de indikatorer og mål, der er fastsat i foranstaltning 3.6, og baseret på de forbedrede datastrømme om tekstiler som følge af foranstaltning 2.14. Sidstnævnte vil også gøre det muligt at fastsætte yderligere præstationsmål, som i øjeblikket vurderes ikke at være gennemførlige under løsningsmodel 3. Overvågningen er baseret på årlige data om tekstiler, der er forberedt med henblik på genbrug under ordningerne for udvidet producentansvar (foranstaltning 2.14 og bilag 10 for yderligere oplysninger).

Med hensyn til madaffald vil overvågningen være baseret på eksisterende rapporteringsforpligtelser, dvs. medlemsstaternes årlige rapportering om de mængder madaffald, der opstår (affaldsrammedirektivets artikel 37, stk. 3), og Det Europæiske Miljøagenturs toårige gennemgang af fremskridtene med gennemførelsen af programmer til forebyggelse af madaffald (affaldsrammedirektivets artikel 30).

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I artikel 1 fastsættes ændringerne til affaldsrammedirektivet, navnlig følgende artikler i nævnte direktiv:

I artikel 2, stk. 1, litra a), fastsættes det reviderede anvendelsesområde for undtagelsen fra direktivets anvendelsesområde af luftformige stoffer, der udledes i atmosfæren, og kuldioxid, der opsamles og transporteres med henblik på geologisk lagring.

I artikel 3 fastsættes nye definitioner af "producent af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj opført i bilag IVc", "gøre tilgængelig på markedet", "producentansvarsorganisation", "onlineplatform" og "forbruger".

I artikel 9a fastsættes krav til foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at forebygge madaffald vedrørende støtte til adfærdsændringer og samarbejde i forsyningskæden (1), og der fastsættes mål for reduktion af madaffald, som medlemsstaterne skal opfylde senest i 2030 (4).

I artikel 22a fastsættes krav til foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at indføre en ordning for udvidet producentansvar for tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og harmoniserede regler for dens anvendelse, herunder for de produkter, der er omfattet af ordningen, og omfanget af producenternes finansielle ansvar.

I artikel 22b fastsættes krav til foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at oprette et register over producenter af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj med henblik på gennemførelse af ordningerne for udvidet producentansvar.

Artikel 22c fastsættes krav til foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe med henblik på oprettelse af producentansvarsorganisationer for tekstiler og deres ansvar.

I artikel 22d fastsættes krav til foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe med henblik på håndtering af tekstilaffald.

I artikel 29a fastsættes krav til foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe for at revidere og tilpasse deres programmer for forebyggelse af madaffald med henblik på at nå reduktionsmålene (1) og udpege de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for koordineringen af foranstaltninger til begrænsning af madaffald (2).

I artikel 37 fastsættes rapporteringskrav for så vidt angår foranstaltninger, der skal træffes af medlemsstaterne med hensyn til tekstiler, og ændringer i medlemsstaternes rapporteringskrav med hensyn til genbrug af produktdatastrømme til Det Europæiske Miljøagentur.

Artikel 2 omhandler gennemførelsen af ændringerne af direktivet.

Artikel 3 omhandler ikrafttrædelsen af ændringerne af direktivet.

Artikel 4 omhandler adressaterne for ændringerne af direktivet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

ændring af direktiv 2008/98/EF om affald

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi³ opfordres der til en styrket og fremskyndet indsats fra Unionens og medlemsstaternes side for at sikre miljømæssig og social bæredygtighed i tekstilsektoren og fødevarerektoren, da de udgør de mest ressourcetrængende sektorer, der forårsager betydelige negative eksterne virkninger for miljøet. I disse sektorer hindrer finansierings- og teknologigab fremskridt hen imod omstillingen til en cirkulær økonomi og dekarbonisering. Fødevarerektoren og tekstilsektoren er henholdsvis den mest og den fjerde mest ressourcetrængende sektor⁴, og de overholder ikke fuldt ud Unionens grundlæggende affaldshåndteringsprincipper, der er fastsat i affaldshierarkiet, som kræver prioritering af affaldsforebyggelse efterfulgt af forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse. Disse udfordringer kræver systemiske løsninger med en livscyklustilgang.
- (2) Ifølge EU-strategien for bæredygtige og cirkulære tekstiler⁵ er der behov for ændringer for at bevæge sig væk fra den nuværende lineære måde, hvorpå tekstilprodukter udformes, fremstilles, anvendes og kasseres, og der er et særligt behov for at begrænse fast fashion. Ifølge denne strategi er det vigtigt at gøre producenterne ansvarlige for det affald, som deres produkter skaber, og der henvises til indførelsen af harmoniserede EU-regler for udvidet producentansvar for tekstiler med økograduering af gebyrer. Det fastsættes, at hovedformålet med sådanne regler er at skabe en

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ COM(2020) 98 final af 11.3.2020.

⁴ EU's omstillingsforløb (europa.eu).

⁵ COM(2022) 141 final af 30.3.2022.

økonomi med indsamling, sortering, genbrug og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse og at tilskynde producenterne til at sikre, at deres produkter er udformet i overensstemmelse med cirkularitetsprincipperne. Med henblik herpå fastsættes det, at en betydelig andel af producenternes bidrag til ordninger for udvidet producentansvar skal afsættes til affaldsforebyggelsesforanstaltninger og forberedelse med henblik på genbrug. Strategien støtter også behovet for styrkede og mere innovative tilgange til bæredygtig forvaltning af biologiske ressourcer for at øge cirkulariteten og værdiansættelsen af madaffald og genbrug af biobaserede tekstiler.

- (3) I betragtning af de negative virkninger af madaffald forpligtede medlemsstaterne sig til at træffe foranstaltninger til at fremme forebyggelse og reduktion af madaffald i overensstemmelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015, og navnlig dens mål om senest i 2030 at halvere det globale madaffald pr. indbygger i detail- og forbrugsleddet og reducere fødevarer tab i produktions- og forsyningskæder, herunder tab efter høst. Disse foranstaltninger havde til formål at forebygge og reducere madaffald inden for primærproduktion, forarbejdning og fremstilling, detailhandel og anden distribution af fødevarer, restaurationsbranchen samt husholdninger.
- (4) Som opfølgning på konferencen om Europas fremtid forpligtede Kommissionen sig til at give borgerpanelerne mulighed for at drøfte og fremsætte anbefalinger forud for visse centrale forslag. I den forbindelse blev der indkaldt til et europæisk borgerpanel, som løb fra december 2022 til februar 2023, med henblik på at udarbejde en liste med anbefalinger⁶ til, hvordan man kan intensivere indsatsen for at reducere madaffald i Unionen. Da husholdningerne tegner sig for over halvdelen af det madaffald, der genereres i Unionen, er borgernes indsigt i forebyggelse af madaffald særlig relevant. Borgerne anbefalede tre hovedindsatsområder, herunder styrkelse af samarbejdet i fødevarer værdikæden, initiativer fra fødevarer virksomheder og støtte til ændringer i forbrugernes adfærd. Panelets anbefalinger vil fortsat understøtte Kommissionens overordnede arbejdsprogram vedrørende forebyggelse af madaffald og kan tjene som rettesnor for at hjælpe medlemsstaterne med at nå målene for reduktion af madaffald.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF⁷ udelukkede kuldioxid, der opsamles og transporteres med henblik på geologisk lagring, og som lagres geologisk i overensstemmelse med kravene i direktiv 2006/12/EF, fra anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF⁸. Bestemmelsen i direktiv 2009/31/EF om ændring af direktiv 2006/12/EF blev imidlertid ikke indarbejdet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁹, som ophævede direktiv 2006/12/EF. Af hensyn til retssikkerheden omfatter nærværende direktiv derfor ændringerne af direktiv 2009/31/EF om udelukkelse af kuldioxid, der opsamles og transporteres med henblik på geologisk lagring, fra anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF.
- (6) Definitionerne af producenter af tekstilprodukter, onlineplatforme og producentansvarsorganisationer i forbindelse med gennemførelsen af det udvidede producentansvar for tekstiler skal medtages i direktiv 2008/98/EF, således at anvendelsesområdet for disse begreber og tilknyttede forpligtelser præciseres.

⁶ Den fuldstændige liste over anbefalinger findes i bilag 16 til konsekvensanalysen.

⁷ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.

⁸ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁹ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

- (7) Medlemsstaterne har i et vist omfang udviklet materialer og gennemført kampagner rettet mod forbrugere og fødevarevirksomheder om forebyggelse af madaffald. Disse fokuserer dog primært på at øge bevidstheden snarere end at fremkalde adfærdsændringer. For at nå det fulde potentiale for reduktion af madaffald og sikre fremskridt over tid skal der udvikles adfærdsændringsforanstaltninger, der er skræddersyet til de specifikke situationer og behov i medlemsstaterne, og de skal integreres fuldt ud i nationale programmer til forebyggelse af madaffald. Der bør også lægges vægt på regionale cirkulære løsninger, herunder offentlig-private partnerskaber og borgerinddragelse samt tilpasning til specifikke regionale behov, f.eks. i regionerne i den yderste periferi eller på øer.
- (8) På trods af den stigende bevidsthed om de negative virkninger og konsekvenser af madaffald, de politiske forpligtelser, der er indgået på EU- og medlemsstatsplan, og de EU-foranstaltninger, der er gennemført siden handlingsplanen for den cirkulære økonomi fra 2015, er produktionen af madaffald ikke tilstrækkeligt faldende til, at der gøres væsentlige fremskridt hen imod opfyldelse af mål 12.3 under verdensmål 12. For at sikre et væsentligt bidrag til opfyldelsen af mål 12.3 bør de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe, styrkes for at gøre fremskridt med gennemførelsen af dette direktiv og andre passende foranstaltninger til at reducere produktionen af madaffald.
- (9) For at opnå resultater på kort sigt og give fødevarevirksomheder, forbrugere og offentlige myndigheder det nødvendige perspektiv på længere sigt bør der fastsættes kvantificerede mål for reduktion af produktionen af madaffald, som medlemsstaterne skal nå senest i 2030.
- (10) I betragtning af Unionens engagement i at opfylde ambitionen i verdensmål 12.3 bør fastsættelsen af mål for reduktion af madaffald, som medlemsstaterne skal nå senest i 2030, give et stærkt politisk incitament til at træffe foranstaltninger og sikre et væsentligt bidrag til de globale mål. I betragtning af sådanne måls juridisk bindende karakter bør de imidlertid være forholdsmæssige og gennemførlige og tage hensyn til de forskellige aktørers rolle i fødevareforsyningskæden samt deres kapacitet (navnlig mikrovirksomheder og små virksomheder). Fastsættelsen af retligt bindende mål bør således følge en trinvis tilgang, begyndende med et niveau, der er lavere end det, der er fastsat i verdensmålene for bæredygtig udvikling, med henblik på at sikre en konsekvent reaktion fra medlemsstaternes side og håndgribelige fremskridt hen imod mål 12.3.
- (11) Reduktion af madaffald i produktions- og forbrugsfaserne kræver forskellige tilgange og foranstaltninger og involverer forskellige interessentgrupper. Derfor bør der foreslås ét mål for forarbejdnings- og fremstillingsstadiet og et andet for detailhandel og anden distribution af fødevarer, restaurationsbranchen og husholdninger.
- (12) I betragtning af den indbyrdes afhængighed mellem distributions- og forbrugsleddene i fødevareforsyningskæden, navnlig detailhandelspraksisernes indflydelse på forbrugernes adfærd og forholdet mellem fødevareforbrug i og uden for hjemmet, er det tilrådeligt at fastsætte ét fælles mål for disse led i fødevareforsyningskæden. Fastsættelse af særskilte mål for hver af disse faser ville skabe unødvendig kompleksitet og begrænse medlemsstaternes fleksibilitet med hensyn til at fokusere på deres specifikke problemområder. For at undgå, at et fælles mål resulterer i en uforholdsmæssig stor byrde for nogle af operatørerne, vil medlemsstaterne blive rådet til at tage hensyn til proportionalitetsprincippet ved fastsættelsen af foranstaltninger til at nå det fælles mål.

- (13) Demografiske ændringer har en betydelig indvirkning på mængden af fødevarer, der forbruges, og madaffald, der genereres. Derfor bør et fælles mål for reduktion af madaffald, der gælder for detailhandel og anden distribution af fødevarer, restaurationsbranchen og husholdninger, udtrykkes som en procentvis ændring i mængden af madaffald pr. indbygger for at tage hensyn til befolkningsændringerne.
- (14) Det første år, hvor der blev indsamlet data om omfanget af madaffald, var 2020 på grundlag af den harmoniserede metode, der er fastsat i Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/1597¹⁰. Derfor bør 2020 anvendes som udgangspunkt for fastsættelse af mål for reduktion af madaffald. For medlemsstater, der kan påvise, at de har foretaget målinger af madaffald før 2020 ved hjælp af metoder, der er i overensstemmelse med delegeret afgørelse (EU) 2019/1597, bør det være tilladt at anvende en tidligere referenceværdi.
- (15) For at sikre, at den trinvise tilgang til opfyldelsen af det globale mål opfylder målsætningerne, bør de niveauer, der er fastsat for de retligt bindende mål for reduktion af madaffald, gennemgås og revideres, hvis det er relevant, for at tage hensyn til de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort over tid. Dette vil gøre det muligt at tilpasse målene med henblik på at styrke Unionens bidrag, foretage yderligere tilpasning til verdensmål 12.3, der skal nås senest i 2030, og udstikke retningslinjer for yderligere fremskridt efter denne dato.
- (16) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af bestemmelserne om forebyggelse af madaffald, foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen og gøre det muligt at træffe foranstaltninger forud for fristerne for at nå målene bør systemet med tidlige varslingsrapporter, der blev indført i 2018, udvides til at omfatte mål for reduktion af madaffald.
- (17) I overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, som omhandlet i artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er det afgørende, at producenter, der bringer visse tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj i omsætning på EU-markedet, påtager sig ansvaret for håndtering heraf, når de er udtjente, og forlænger deres levetid ved at gøre brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj tilgængelige på markedet til genbrug. For at gennemføre princippet om, at forureneren betaler, bør der fastsættes forpligtelser for producenter af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, herunder enhver producent, importør eller distributør, der uanset den anvendte salgsmetode, herunder ved hjælp af fjernsalgsaftaler som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv¹¹ 2011/83/EU, gør disse produkter tilgængelige på markedet for første gang på en medlemsstats område i erhvervsmæssigt øjemed under sit eget navn eller varemærke. Anvendelsesområdet for de producenter, der er omfattet af det udvidede producentansvar, bør udelukke mikrovirksomheder og selvstændige skræddere, der producerer skræddersyede produkter, i betragtning af deres begrænsede rolle på tekstilmarkedet, samt producenter, der bringer brugte tekstiler, tekstilrelaterede

¹⁰ Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/1597 af 3. maj 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF for så vidt angår en fælles metode og kvalitetsmæssige minimumskrav for at muliggøre en ensartet måling af omfanget af madaffald (EUT L 248 af 27.9.2019, s. 77).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

produkter og fodtøj eller lignende produkter afledt af brugte produkter eller affald af disse produkter i omsætning med henblik på at støtte genbrug, herunder gennem reparation eller upcycling, hvorved visse funktioner i det oprindelige produkt ændres, inden for Unionen.

- (18) Der er store forskelle i den måde, hvorpå der etableres eller planlægges særskilt indsamling af tekstiler, hvad enten der er tale om ordninger for udvidet producentansvar eller andre tilgange. Når der overvejes ordninger for udvidet producentansvar, er der også store forskelle med hensyn til, hvilke produkter der er omfattet, producenternes ansvar samt forvaltningsmodeller. Reglerne om udvidet producentansvar i direktiv 2008/98/EF bør derfor generelt finde anvendelse på ordninger for udvidet producentansvar for producenter af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj. De bør dog suppleres med yderligere specifikke bestemmelser, der er relevante for tekstilsektorens karakteristika, navnlig den store andel af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) blandt producenterne, de sociale virksomheders rolle og betydningen af genbrug for at øge bæredygtigheden af tekstilværdikæden. De bør også være mere detaljerede og harmoniserede for at undgå at skabe et fragmenteret marked, der kan have en negativ indvirkning på sektoren, navnlig for mikrovirksomheder og SMV'er, for indsamling, behandling og genanvendelse, samt for at skabe klare incitamentter til bæredygtigt tekstilproduktdesign og -politikker og lette markederne for sekundære råstoffer. I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til at overveje at tillade flere producentansvarsorganisationer, da konkurrence mellem sådanne producentansvarsorganisationer kan føre til større fordele for forbrugerne, øge innovationen, sænke omkostningerne, forbedre indsamlingsprocenten og øge valgmulighederne for producenter, der ønsker at indgå kontrakter med sådanne organisationer.
- (19) Husholdningstekstiler og beklædning tegner sig for den største andel af Unionens tekstilforbrug og er den største bidrager til uholdbare produktionsmønstre og overforbrug. Tekstilprodukter til husholdningsbrug og beklædning er også i fokus for alle eksisterende særskilte indsamlingssystemer i medlemsstaterne sammen med andre beklædningsgenstande, tilhører til beklædningsgenstande og fodtøj i forbrugsleddet, som ikke primært består af tekstiler. Anvendelsesområdet for den etablerede ordning for udvidet producentansvar bør derfor omfatte tekstilprodukter til husholdningsbrug og andre beklædningsgenstande, tilhører til beklædningsgenstande og fodtøj. For at bevare retssikkerheden for producenterne af de produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar, bør de omfattede produkter identificeres ved henvisning til koderne i den kombinerede nomenklatur, jf. bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87¹².
- (20) Tekstilsektoren er ressourcekrævende. Selv om størstedelen af presset og virkningerne i forbindelse med forbruget af beklædning, fodtøj og husholdningstekstiler i Unionen i forbindelse med produktionen af både råmaterialer og tekstiler kommer fra tredjelande, påvirker de også Unionen på grund af deres globale indvirkning på klimaet og miljøet. Derfor kan forebyggelse, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af tekstilaffald bidrage til at reducere sektorens globale miljøaftryk, herunder i Unionen. Desuden er den nuværende ressourceineffektive affaldshåndtering af tekstilaffald ikke i overensstemmelse med affaldshierarkiet og fører til miljøskader

¹² EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

både i Unionen og i tredjelande, herunder gennem drivhusgasemissioner fra forbrænding og deponering.

- (21) Formålet med det udvidede producentansvar for tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj er at sikre et højt niveau af miljø- og sundhedsbeskyttelse i Unionen, skabe en økonomi for indsamling, sortering, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, navnlig fiber-til-fiber-genanvendelse, samt incitament for producenterne til at sikre, at deres produkter er designet i overensstemmelse med cirkularitetsprincipperne. Producenterne af tekstiler og fodtøj bør finansiere omkostningerne ved indsamling, sortering med henblik på genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse samt ved genanvendelse og anden behandling af indsamlede brugte tekstiler og fodtøj og affaldsprodukter af disse, herunder usolgte forbrugerprodukter, der betragtes som affald, og som blev gjort tilgængelige på medlemsstaternes område efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden, for at sikre at forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar ikke finder anvendelse med tilbagevirkende kraft og overholder retssikkerhedsprincippet. Disse producenter bør også finansiere omkostningerne ved at gennemføre undersøgelser af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald, støtte til forskning og udvikling inden for sorterings- og genanvendelsesteknologier, rapportering om særskilt indsamling, genbrug og anden behandling samt de omkostninger, der er forbundet med oplysning af slutbrugerne om virkningen og den bæredygtige håndtering af tekstiler.
- (22) Producenterne bør være ansvarlige for at oprette systemer til indsamling af alle brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse og sikre, at de efterfølgende sorteres med henblik på genbrug samt forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse for at maksimere tilgængeligheden af brugt tøj og fodtøj og reducere mængden af affaldsbehandling, der rangerer lavere i affaldshierarkiet. At sikre at tekstilprodukter kan anvendes og genanvendes i længere tid, er den mest effektive metode til i væsentlig grad at reducere deres indvirkning på klimaet og miljøet. Dette bør også muliggøre bæredygtige og cirkulære forretningsmodeller såsom genbrug, leje og reparation, tilbagetagelsesordninger og genbrugsbutikker, der skaber nye grønne job af høj kvalitet og muligheder for omkostningsbesparelser for borgerne. Det er vigtigt at gøre producenterne ansvarlige for det affald, som deres produkter skaber, for at afkoble produktionen af tekstilaffald fra sektorens vækst. Producenterne bør derfor også være ansvarlige for genanvendelse, navnlig ved at prioritere opskalering af fiber-til-fiber-genanvendelse og andre nyttiggørelsesoperationer og bortskaffelse.
- (23) Producenter og producentansvarsorganisationer bør finansiere opskaleringen af tekstilgenanvendelse, navnlig fiber-til-fiber-genanvendelse, der muliggør genanvendelse af en bredere vifte af materialer og skaber en råmaterialekilde til tekstilproduktion i Unionen. Det er også vigtigt, at producenterne yder finansiel støtte til forskning og innovation i den teknologiske udvikling af løsninger inden for automatisk sortering og sortering af indholdet af materialer, hvilket giver mulighed for adskillelse og genanvendelse af blandede materialer og dekontaminering af affaldet med henblik på fiber-til-fiber-genanvendelse af høj kvalitet og udbredelse af genanvendte fibre. For at lette overholdelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at økonomiske aktører fra tekstilsektoren, navnlig små og mellemstore virksomheder, har adgang til oplysninger og bistand i form af vejledning, finansiel støtte, adgang til finansiering, specialiseret ledelses- og personaleuddannelsesmateriale eller organisatorisk og teknisk bistand. Hvis støtten finansieres ved hjælp af

statsmidler, herunder når den finansieres fuldt ud af bidrag, der pålægges af den offentlige myndighed og opkræves hos de pågældende virksomheder, kan den udgøre statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF. I sådanne tilfælde skal medlemsstaterne sikre, at statsstøttereglerne overholdes. Mobiliseringen af private og offentlige investeringer i cirkularitet og dekarbonisering af tekstilsektoren er også i fokus for flere EU-finansieringsprogrammer og -køreplaner såsom knudepunkter for cirkularitet og specifikke initiativer under Horisont Europa. Det er også nødvendigt yderligere at vurdere gennemførligheden af at fastsætte EU-mål for genanvendelse af tekstiler for at støtte og fremme den teknologiske udvikling og investeringerne i genanvendelsesinfrastruktur samt fremme af miljøvenligt design med henblik på genanvendelse.

- (24) Brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse bør fra den 1. januar 2025 indsamles særskilt fra andre affaldsstrømme såsom metaller, papir og pap, glas, plast, træ og bioaffald for at bevare deres genanvendelighed og potentiale for genanvendelse af høj kvalitet. I betragtning af miljøpåvirkningen og tabet af materialer som følge af, at brugte tekstiler og tekstilaffald ikke indsamles særskilt og derfor ikke behandles på en miljømæssigt forsvarlig måde, bør indsamlingsnettet for brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse omfatte hele medlemsstaternes område, herunder regionerne i den yderste periferi, være tæt på slutbrugeren og ikke kun være rettet mod områder og produkter, hvor indsamlingen er rentabel. Indsamlingsnettet bør organiseres i samarbejde med andre aktører, der er aktive inden for affaldshåndtering og genbrug, såsom kommuner og sociale virksomheder. I betragtning af de betydelige miljø- og klimamæssige fordele, der er forbundet med genbrug, bør indsamlingsnettets primære og sekundære formål være indsamling af genbrugelige og genanvendelige tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj. Da forbrugeren ikke er uddannet i at skelne mellem genbrugelige og genanvendelige produkter, bør indsamlingssystemerne, herunder af hensyn til den logistiske effektivitet, omfatte indsamlingsbeholdere, der indsamler både brugte tekstiler og tekstilaffald i samme beholder. Høje indsamlingsprocenter vil resultere i en høj genbrugsprocent og høj kvalitet i tekstilforsyningskæderne, fremme udbredelsen af sekundære råstoffer af høj kvalitet og støtte investeringsplanlægningen af infrastrukturen for sortering og forarbejdning af tekstiler. For at kontrollere og forbedre effektiviteten af indsamlingsnettet og informationskampagnerne bør der gennemføres regelmæssige undersøgelser af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald på mindst NUTS 2-niveau for at bestemme den indeholdte mængde af tekstilaffald og fodtøj. Desuden bør oplysninger om resultaterne af de særskilte indsamlingssystemer og den opnåede årlige særskilte indsamlingsprocent beregnes og offentliggøres årligt af producentansvarsorganisationerne.
- (25) I betragtning af den centrale rolle, som sociale virksomheder og socialøkonomiske enheder spiller i de eksisterende tekstilindsamlingssystemer, og deres potentiale til at skabe lokale, bæredygtige, deltagelsesbaserede og inklusive forretningsmodeller og kvalitetsjob i Unionen i overensstemmelse med målene i EU's handlingsplan for den sociale økonomi¹³ bør indførelsen af ordninger for udvidet producentansvar opretholde og støtte aktiviteterne i sociale virksomheder og socialøkonomiske enheder, der er involveret i håndtering af brugte tekstiler. Disse enheder bør derfor betragtes som

¹³ COM(2021) 778 final af 9.12.2021.

partnere i de særskilte indsamlingssystemer, der støtter opskaleringen af genbrug og reparation og skaber kvalitetsjob for alle og navnlig for sårbare grupper.

- (26) Producenter og producentansvarsorganisationer bør inddrages aktivt i formidlingen af oplysninger til slutbrugerne, navnlig forbrugerne, om, at brugte tekstiler og fodtøj og affaldsprodukter af disse bør indsamles særskilt, at der findes indsamlingssystemer, og at slutbrugerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre affaldsforebyggelse og en miljømæssigt optimal håndtering af tekstilaffald. Disse oplysninger bør omfatte tilgængeligheden af genbrugsordninger for tekstiler og fodtøj, de miljømæssige fordele ved bæredygtigt forbrug og de miljømæssige, sundhedsmæssige og sociale virkninger af tekstilbeklædningsindustrien. Slutbrugerne bør også informeres om deres vigtige rolle med hensyn til at træffe informerede, ansvarlige og bæredygtige valg i forhold til tekstilforbrug og sikre en miljømæssigt optimal håndtering af tekstil- og skotøjsaffald. Disse oplysningskrav gælder ud over de krav om information til slutbrugere vedrørende tekstilprodukter, der er fastsat i forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter¹⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011¹⁵. Ved oplysning af alle slutbrugere bør der gøres brug af moderne informationsteknologi. Oplysningerne bør gives både ved hjælp af klassiske metoder såsom plakater både indendørs og udendørs og kampagner på de sociale medier og ved hjælp af mere innovative midler såsom elektronisk adgang til websteder med QR-koder.
- (27) For at øge tekstilernes cirkularitet og miljømæssige bæredygtighed og mindske de negative indvirkninger på klimaet og miljøet, vil forordning.../... [Publikationskontoret: Indsæt serienummeret og institutionerne for forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter, og udfyld fodnoten]¹⁶ indeholde bindende krav til miljøvenligt design af tekstilprodukter, som, afhængigt af hvad konsekvensanalysen viser, er gavnligt for at øge tekstilers miljømæssige bæredygtighed, vil regulere tekstilers holdbarhed, genanvendelighed, reparationsmuligheder, fiber-til-fiber-genanvendelighed og obligatoriske indhold af genanvendte fibre i tekstiler. Den vil også regulere forekomsten af problematiske stoffer for at gøre det muligt at minimere og spore dem med henblik på at reducere affaldsproduktionen og forbedre genanvendelsen samt forebygge og reducere mængden af syntetiske fibre, der spredes i miljøet, for i væsentlig grad at reducere udledningen af mikroplast. Samtidig er graduering af gebyrer for udvidet producentansvar et effektivt økonomisk instrument til at tilskynde til et mere bæredygtigt tekstildesign, der fører til forbedret cirkulært design. For at skabe et stærkt incitament til miljøvenligt design under hensyntagen til målene for det indre marked og sammensætningen af tekstilsektoren, som primært består af SMV'er, er det nødvendigt at harmonisere kriterierne for graduering af gebyrer for udvidet producentansvar baseret på de mest relevante parametre for miljøvenligt design for at muliggøre behandling af tekstiler i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Gebyrgradueringen i henhold til kriterierne for miljøvenligt design bør baseres på kravene til miljøvenligt design og de tilhørende målemetoder, der er vedtaget i henhold til forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter for så vidt

¹⁴ EUT indsætter referencenummeret, når det foreligger.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 af 27. september 2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og mærkning af tekstilprodukters fibersammensætning og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/73/EF og 2008/121/EF (EUT L 272 af 18.10.2011, s. 1).

¹⁶ EUT indsætter referencenummeret, når det foreligger.

angår tekstilprodukter eller anden EU-lovgivning om harmoniserede bæredygtighedskriterier og målemetoder for tekstilprodukter, og kun hvis sidstnævnte vedtages. Det er hensigtsmæssigt at bemyndige Kommissionen til at vedtage harmoniserede regler for gebyrgradueringen for at sikre, at kriterierne for gebyrgraduering er i overensstemmelse med disse produktkrav.

- (28) For at overvåge, at producenterne opfylder deres finansielle og organisatoriske forpligtelser til at sikre håndteringen af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, som de første gang gør tilgængelige på markedet på en medlemsstats område, er det nødvendigt, at hver medlemsstat opretter og forvalter et producentregister, og at producenterne er forpligtet til at registrere sig. Registreringskravene og -formatet bør i videst muligt omfang harmoniseres i hele Unionen for at lette registreringen, navnlig når producenter for første gang gør tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj tilgængelige på markedet i forskellige medlemsstater. Oplysningerne i registret bør være tilgængelige for de enheder, der er involveret i kontrollen af overholdelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar og håndhævelsen heraf.
- (29) Da 99 % af tekstilsektoren udgøres af små og mellemstore virksomheder, bør gennemførelsen af en ordning for udvidet producentansvar for tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj sigte mod at reducere de administrative byrder mest muligt. Opfyldelsen af det udvidede producentansvar bør derfor udøves kollektivt ved hjælp af producentansvarsorganisationer, der påtager sig ansvaret på deres vegne. Producentansvarsorganisationer bør være underlagt krav om medlemsstaternes godkendelse, og de bør bl.a. dokumentere, at de har de finansielle midler til at dække de omkostninger, der er forbundet med det udvidede producentansvar, og at de opfylder dette ansvar.
- (30) I henhold til artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065¹⁷ skal visse udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med producenter, der udbyder tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj til forbrugere i Unionen, inden en producent får tilladelse til at anvende udbyderens tjenester, indhente visse identifikationsoplysninger fra den pågældende producent og en selvcertificering fra producenten, hvor producenten forpligter sig til kun at udbyde produkter eller tjenester, der er i overensstemmelse med de gældende regler i EU-retten. For at sikre en effektiv håndhævelse af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar bør det præciseres, at udbydere af onlineplatforme, der er omfattet af anvendelsesområdet for kapitel 3, afdeling 4, i forordning (EU) 2022/2065, fra disse producenter bør indhente oplysninger om registreringen i det tekstilproducentregister, som den pågældende medlemsstat er forpligtet til at oprette i henhold til nærværende direktiv, samt registreringsnummeret eller -numrene for producenten i det pågældende register og en selvcertificering fra producenten, hvori denne forpligter sig til kun at tilbyde tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, som de krav om udvidet producentansvar, der er fastsat i dette direktiv, finder anvendelse på. Håndhævelsesreglerne i kapitel IV i forordning (EU) 2022/2065 finder anvendelse på udbydere af sådanne platforme i forbindelse med disse sporbarhedsregler.
- (31) For at sikre den behandling af tekstiler i overensstemmelse med affaldshierarkiet, der er fastsat i direktiv 2008/98/EF, bør producentansvarsorganisationer sikre, at alle

¹⁷ EFT L 277 af 27.10.2022, s. 1.

særskilt indsamlede tekstiler og fodtøj underkastes sortering, der genererer produkter, som er egnede til genbrug og opfylder behovene på de modtagende markeder for brugte tekstiler og for genanvendelsesråmaterialer såvel i Unionen som globalt. I betragtning af de større miljømæssige fordele, der er forbundet med at forlænge tekstilernes levetid, bør genbrug være hovedmålet med sorteringen efterfulgt af sortering med henblik på genanvendelse, når varerne professionelt vurderes ikke at kunne genbruges. Disse sorteringskrav bør udvikles af Kommissionen som en prioritet som led i de harmoniserede EU-kriterier for affaldsfasens ophør for tekstiler, der kan genbruges, og genanvendte tekstiler, herunder om den indledende sortering, der kan finde sted på indsamlingsstedet. Sådanne harmoniserede kriterier bør sikre konsekvens og høj kvalitet i de indsamlede fraktioner samt i materialestrømme til sortering, affaldsnyttiggørelsesoperationer og sekundære råstoffer på tværs af grænserne, hvilket igen bør lette opskaleringen af værdikæder for genbrug og genanvendelse. Brugt tøj, der ud fra en faglig vurdering er egnet til genbrug gennem genbrugsoperatører eller sociale virksomheder og socialøkonomiske enheder på indsamlingsstedet, bør ikke betragtes som affald. Hvis genbrug eller genanvendelse ikke er teknisk mulig, bør affaldshierarkiet stadig anvendes, så deponering undgås, hvor det er muligt, navnlig hvad angår bionedbrydelige tekstiler, der er en kilde til metanemissioner, og energiudnyttelse, når affaldet bortskaffes ved forbrænding.

- (32) Eksporten af brugte tekstiler og affaldstekstiler til lande uden for EU er steget støt, og eksporten tegner sig for den største andel af markedet for genbrugstekstiler produceret i forbrugsleddet i EU. I betragtning af den betydelige stigning i mængden af indsamlet tekstilaffald efter indførelsen af særskilt indsamling senest i 2025 er det vigtigt at styrke indsatsen for at bekæmpe ulovlige overførsler af affald til tredjelande, der er forklædt som ikkeaffald, med henblik på at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau. På grundlag af forordning.../... [*Publikationskontoret: Indsæt institutionerne og serienummeret, og udfyld fodnoten til forordningen om overførsel af affald*]¹⁸ og i lyset af målet om at sikre en bæredygtig håndtering af tekstiler fra forbrugsleddet og bekæmpe ulovlige overførsler af affald bør det fastsættes, at alle særskilt indsamlede brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj skal gennemgå en sorteringsproces, inden de overføres. Desuden bør det fastsættes, at alle særskilt indsamlede brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj skal betragtes som affald og er omfattet af Unionens affaldslovgivning, herunder om overførsel af affald, indtil de har gennemgået sortering hos en uddannet operatør med henblik på genbrug og genanvendelse. Sorteringen bør ske i overensstemmelse med de harmoniserede sorteringskrav, der leverer genanvendelige fraktioner af høj kvalitet, som opfylder behovene på de modtagende markeder for brugte tekstiler i EU og globalt, og ved at fastsætte kriterier til at skelne mellem brugte varer og affald. Overførsler af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj bør ledsages af oplysninger, der påviser, at disse produkter er resultatet af en sortering eller forberedelse med henblik på genbrug, og at produkterne er egnede til genbrug.
- (33) For at medlemsstaterne kan nå de mål, der er fastsat i dette direktiv, bør de revidere deres programmer til forebyggelse af madaffald, så de omfatter nye foranstaltninger, der involverer flere partnere fra den offentlige og private sektor, med koordinerede foranstaltninger, der er skræddersyet til at håndtere specifikke hotspots samt holdninger og adfærd, der fører til madaffald. Ved udarbejdelsen af disse programmer

¹⁸ EUT indsætter referencenummeret, når det foreligger.

kan medlemsstaterne lade sig inspirere af anbefalingerne fra borgerpanelet om madaffald.

- (34) Klar ansvarlighed og forvaltning af foranstaltninger til forebyggelse af madaffald er afgørende for at sikre en effektiv koordinering af indsatsen for at fremme forandringer og nå de mål, der er fastsat i dette direktiv. På grund af den fælles dagsorden blandt mange myndigheder og mangfoldigheden af interesser, der er involveret i bekæmpelsen af madaffald i medlemsstaterne, er der behov for en dedikeret kompetent myndighed med ansvar for den overordnede koordinering af foranstaltninger på nationalt plan.
- (35) Detaljeringsgraden af oplysningerne om kommunal tekstilforvaltning i forbrugsleddet på EU-plan bør forbedres for at kunne overvåge genbrug af produkter mere effektivt, herunder genbrug og forberedelse med henblik på genbrug af tekstiler, bl.a. med henblik på en potentiel fastsættelse af præstationsmål i fremtiden. Data om genbrug og forberedelse med henblik på genbrug udgør centrale datastrømme for overvågningen af afkoblingen af affaldsproduktion fra økonomisk vækst og overgangen til en bæredygtig, inklusiv og cirkulær økonomi. Derfor bør disse datastrømme håndteres af Det Europæiske Miljøagentur.
- (36) Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i artikel 9, stk. 8, i direktiv 2008/98/EF for så vidt angår en fælles metode og minimumskvalitetskrav til ensartet måling af omfanget af madaffald bør med mindre tilpasninger flyttes til en ny artikel, der specifikt omhandler forebyggelse af produktion af madaffald.
- (37) For at bringe de koder i den kombinerede nomenklatur, der er anført i direktiv 2008/98/EF, i overensstemmelse med de koder, der er anført i bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af bilag IVc til direktiv 2008/98/EF. Det er yderst vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For navnlig at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig med medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (38) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2008/98/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende et harmoniseret format for registrering i registret på grundlag af oplysningskravene i artikel 22b, stk. 4, kriterier for gebyrgraduering ved anvendelse af artikel 22c, stk. 3, litra a), og en metode til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for den særskilte indsamling, der er omhandlet i artikel 22c, stk. 6, litra c). Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁹.
- (39) Direktiv 2008/98/EF bør derfor ændres.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (40) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre den miljømæssige bæredygtighed af håndteringen af fødevarer- og tekstilaffald og sikre fri bevægelighed for brugte tekstiler og tekstilaffald på det indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger kun nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål under hensyntagen til nærhedsprincippet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer

Direktiv 2008/98/EF ændres således:

- (1) Artikel 2, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) luftformige stoffer, der udledes i atmosfæren, og kuldioxid, der opsamles og transporteres med henblik på geologisk lagring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF*

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114)."

- (2) I artikel 3 indsættes følgende numre:

"4b. "producent af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc": enhver fabrikant, importør eller distributør eller enhver anden fysisk eller juridisk person med undtagelse af dem, der leverer brugte tekstilvarer og fodtøj, der er opført i bilag IVc, og tekstilvarer, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, som er fremstillet af sådanne brugte produkter eller affaldsprodukter eller dele heraf, på markedet, virksomheder, som beskæftiger færre end 10 personer, og hvis årlige omsætning og balancesum ikke overstiger 2 mio. EUR, og selvstændige skræddere, der fremstiller skræddersyede produkter, som uanset den anvendte salgsmetode, herunder fjernsalg som defineret i artikel 2, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU*, enten:

a) er etableret i en medlemsstat og fremstiller tekstiler, tekstilrelaterede produkter eller fodtøj, der er opført i bilag IVc, under deres eget navn eller varemærke eller får dem designet eller fremstillet og første gang gør dem tilgængelige under deres eget navn eller varemærke på denne medlemsstats område

b) er etableret i en medlemsstat og på denne medlemsstats område under eget navn eller varemærke videresælger de i bilag IVc anførte tekstiler, tekstilrelaterede produkter eller fodtøj, der er fremstillet af andre producenter som anført i litra a), og hvorpå fabrikantens navn, mærke eller varemærke ikke er anført

c) er etableret i en medlemsstat og for første gang i denne medlemsstat erhvervsmæssigt leverer tekstiler, tekstilrelaterede produkter eller fodtøj, der er anført i bilag IVc, fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland, eller

d) sælger tekstiler, tekstilrelaterede produkter eller fodtøj, der er opført i bilag IVc, ved hjælp af fjernkommunikation direkte til slutbrugere, herunder private husholdninger eller andre end private husholdninger, i en medlemsstat og er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland

4c. "gøre tilgængelig på markedet": levering af et produkt med henblik på distribution eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed, mod vederlag eller vederlagsfrit

4d. "producentansvarsorganisation": en juridisk enhed, der finansielt eller finansielt og operationelt organiserer opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter

4e. "onlineplatform": en onlineplatform som defineret i artikel 3, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 **

4f. "forbruger": fysiske personer, der ikke handler som led i deres erhverv

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 22.11.2011, s. 64).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1)."

(3) Artikel 9, stk. 1, litra g) og h), og artikel 9, stk. 5, 6 og 8, udgår.

(4) Følgende indsættes som artikel 9a:

"Artikel 9a

Forebyggelse af produktion af madaffald

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at forebygge produktion af madaffald inden for primærproduktion, forarbejdning og fremstilling, detailhandel og anden distribution af fødevarer, i restaurationsbranchen samt i husholdningerne. Disse foranstaltninger omfatter følgende:
 - (a) udvikling af og støtte til adfærdsændringsforanstaltninger for at reducere madaffald og oplysningskampagner for at øge bevidstheden om forebyggelse af madaffald
 - (b) identifikation og afhjælpning af ineffektivitet i fødevarerforsyningskæden og støtte til samarbejdet mellem alle aktører, samtidig med at der sikres en retfærdig balance mellem omkostninger og fordele ved forebyggende foranstaltninger
 - (c) tilskyndelse til fødevareredonation og anden omfordeling til konsum, idet anvendelse til menneskeføde prioriteres frem for til dyrefoder og oparbejdning til nonfoodprodukter

- (d) støtte til uddannelse og kompetenceudvikling samt bedre adgang til finansieringsmuligheder, navnlig for små og mellemstore virksomheder og socialøkonomiske aktører.

Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante aktører i forsyningskæden inddrages i forhold til deres kapacitet og rolle med hensyn til at forebygge produktion af madaffald i hele fødevarerforsyningskæden med særligt fokus på at forhindre uforholdsmæssigt store konsekvenser for små og mellemstore virksomheder.

2. Medlemsstaterne overvåger og vurderer gennemførelsen af deres foranstaltninger til forebyggelse af madaffald, herunder overholdelsen af de i stk. 4 omhandlede mål for reduktion af fødevarer, ved at måle omfanget af madaffald på grundlag af den metode, der er fastlagt i overensstemmelse med stk. 3.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at supplere dette direktiv for så vidt angår fastlæggelse af en fælles metode og minimumskvalitetskrav til ensartet måling af madaffald.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige og passende foranstaltninger til senest den 31. december 2030 at nå følgende mål for reduktion af madaffald på nationalt plan:
 - (a) reducere produktionen af madaffald i forarbejdnings- og fremstillingssektoren med 10 % i forhold til den mængde, der blev produceret i 2020
 - (b) reducere produktionen af madaffald pr. indbygger i detailhandlen og anden fødevareredistribution, restaurationsbranchen og husholdningerne samlet set med 30 % i forhold til den mængde, der blev produceret i 2020.
5. Hvis en medlemsstat kan fremlægge data for et referenceår før 2020, som er blevet indsamlet ved hjælp af metoder, der er sammenlignelige med metodologien og minimumskvalitetskravene til ensartet måling af omfanget af madaffald som fastsat i Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2019/1597, kan dette tidligere referenceår anvendes. Medlemsstaten underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sin hensigt om at anvende et tidligere referenceår senest 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden og forelægger Kommissionen de data og målemetoder, der er anvendt til at indsamle dem.
6. Hvis Kommissionen finder, at dataene ikke opfylder betingelserne i stk. 5, vedtager den senest seks måneder efter modtagelsen af en meddelelse i henhold til stk. 5 en afgørelse, hvori den anmoder medlemsstaten om enten at anvende 2020 eller et andet år end det, medlemsstaten har foreslået som referenceår.
7. Senest den 31. december 2027 reviderer Kommissionen de mål, der skal nås senest i 2030, jf. stk. 4, med henblik på om nødvendigt at ændre og/eller udvide dem til andre led i fødevarerforsyningskæden, og overvejer at fastsætte nye mål efter 2030. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag."
 - (5) Artikel 11, stk. 1, tredje punktum, affattes således:

"Medlemsstaterne indfører særskilt indsamling af som minimum papir, metal, plast og glas, jf. dog artikel 10, stk. 2 og 3."
 - (6) Artikel 11b, stk. 1, affattes således:

"1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridtene hen imod opfyldelsen af de mål, der er fastsat i

artikel 9a, stk. 4, artikel 11, stk. 2, litra c), d) og e), og artikel 11, stk. 3, senest tre år før hver af de deri fastsatte frister."

(7) Følgende artikel 22a til 22d indsættes:

"Artikel 22a

Ordning for udvidet producentansvar for tekstiler

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne har et udvidet producentansvar for tekstilprodukter til husholdningsbrug, beklædningsgenstande, tilbehør til beklædningsgenstande og fodtøj, der er opført i bilag IVc ("tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj"), som de for første gang gør tilgængelige på markedet i en medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 8 og 8a.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38a med henblik på at ændre bilag IVc til dette direktiv for at bringe de koder i den kombinerede nomenklatur, der er anført i bilag IVc til dette direktiv, i overensstemmelse med koderne i bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87*.
3. Medlemsstaterne fastlægger på en klar og tydelig måde rollerne og ansvarsområderne for de relevante aktører, der er involveret i gennemførelsen, overvågningen og kontrollen af ordningen for udvidet producentansvar, jf. stk. 1.
4. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er anført i bilag IVc, afholder omkostningerne ved følgende:
 - (a) indsamling af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, og efterfølgende affaldshåndtering, der indebærer følgende:
 - (1) indsamling af disse brugte produkter til genbrug og særskilt indsamling af affaldsprodukter til forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med artikel 22c og 22d
 - (2) transport af de indsamlede læs som omhandlet i punkt 1) til efterfølgende sortering med henblik på genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 22d
 - (3) sortering, forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og andre nyttiggørelsesoperationer og bortskaffelse af indsamlede læs som omhandlet i punkt 1),
 - (4) indsamling, transport og behandling som omhandlet i punkt 1) og 2) af affald produceret af sociale virksomheder og andre ikkeaffaldsoperatører, som er en del af det indsamlingssystem, der er omhandlet i artikel 22c, stk. 5 og 11
 - (b) gennemførelse af en undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald i overensstemmelse med artikel 22d, stk. 6
 - (c) tilvejebringelse af oplysninger om bæredygtigt forbrug, affaldsforebyggelse, genbrug, forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse, anden nyttiggørelse og bortskaffelse af tekstiler og fodtøj i overensstemmelse med artikel 22c, stk. 13, 14 og 17

- (d) dataindsamling og -rapportering til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 37
 - (e) støtte til forskning og udvikling med henblik på at forbedre sorterings- og genanvendelsesprocesserne, navnlig med henblik på opskalering af fiber-til-fiber-genanvendelse, jf. dog Unionens statsstøtteregler.
5. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, afholder de omkostninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, i forbindelse med brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, og som deponeres på de indsamlingssteder, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 22c, stk. 5 og 11, når sådanne produkter første gang bliver gjort tilgængelige på markedet på en medlemsstats område efter den [*Publikationskontor: Indsæt datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden*].
 6. De omkostninger, der skal dækkes, jf. stk. 4, må ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere de tjenester, der er omhandlet i nævnte stykke, på en omkostningseffektiv måde, og fastsættes på en gennemsigtig måde mellem de berørte aktører.
 7. Med henblik på overholdelse af artikel 30, stk. 1, litra d) og e), i forordning (EU) 2022/2065 sikrer medlemsstaterne, at udbydere af onlineplatforme, der er omfattet af kapitel 3, afdeling 4, i nævnte forordning, og som giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med producenter, der udbyder tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, til forbrugere i Unionen, indhenter følgende oplysninger fra producenterne:
 - (a) oplysninger om registrering i registret over de producenter, der er omhandlet i artikel 22b, i den medlemsstat, hvor forbrugeren befinder sig, og producentens registreringsnummer eller registreringsnumre i dette register
 - (b) en selvcertificering fra producenten, der forpligter sig til kun at udbyde tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, for hvilke de krav om udvidet producentansvar, der er omhandlet i stk. 1 og 4 i denne artikel og i artikel 22c, stk. 1, er opfyldt i den medlemsstat, hvor forbrugeren befinder sig.
 8. Medlemsstaterne sikrer, at de ordninger for udvidet producentansvar, der er fastsat i denne artikels stk. 1, oprettes senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen: 30 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden*] i overensstemmelse med artikel 8, 8a og 22a-22d.

Artikel 22b

Register over producenter af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj

1. Medlemsstaterne opretter et register over producenter af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, for at overvåge, at disse producenter overholder artikel 22a og 22c, stk. 1.

Medlemsstaterne sikrer, at registret indeholder links til andre nationale registre for at lette registreringen af producenter i alle medlemsstater.
2. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne er forpligtet til at lade sig registrere i det register, der er omhandlet i stk. 1. Med henblik herpå kræver medlemsstaterne, at

producenterne indgiver en ansøgning om registrering i hver medlemsstat, hvor de første gang gør tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, tilgængelige på markedet.

3. Medlemsstaterne tillader kun, at producenter for første gang gør tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, tilgængelige på markedet på deres område, hvis de eller, i tilfælde af bemyndigelse, deres bemyndigede repræsentanter for det udvidede producentansvar er registreret i den pågældende medlemsstat.
4. Ansøgningen om registrering skal indeholde følgende oplysninger:
 - (a) navn, varemærke og eventuelle handelsnavne, som producenten driver virksomhed under i medlemsstaten, og producentens adresse, herunder postnummer og by, vejnavn og nummer, land, eventuelt telefonnummer, webadresse og e-mailadresse og navnet på et centralt kontaktpunkt
 - (b) producentens nationale identifikationskode, herunder dennes handelsregisternummer eller tilsvarende officielle registreringsnummer og EU-skatteregistreringsnummer eller nationalt skatteregistreringsnummer
 - (c) koderne i den kombinerede nomenklatur for de tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, som producenten har til hensigt at gøre tilgængelig på markedet for første gang på den pågældende medlemsstats område
 - (d) producentansvarsorganisationens navn, postnummer, by, vejnavn og nummer, land, telefon, webadresse, e-mailadresse og nationale identifikationskode, handelsregisternummer eller et tilsvarende officielt registreringsnummer, producentansvarsorganisationens EU-skatteregistreringsnummer eller nationale skatteregistreringsnummer og dokumentation for en eventuel repræsentants bemyndigelse
 - (e) en erklæring fra producenten eller producentansvarsorganisationen om, at de afgivne oplysninger er korrekte.
5. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtelserne i henhold til denne artikel på producentens vegne kan opfyldes af en producentansvarsorganisation.

Hvis en producent har udpeget en producentansvarsorganisation, skal forpligtelserne i henhold til denne artikel opfyldes tilsvarende af denne organisation, medmindre andet er fastsat af medlemsstaten.
6. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:
 - (a) modtager ansøgninger om registrering af producenter som omhandlet i stk. 2 via et elektronisk databehandlingssystem, hvis nærmere oplysninger gøres tilgængelige på de kompetente myndigheders websted
 - (b) meddeler registrering og tildeler et registreringsnummer inden for en periode på højst 12 uger fra det tidspunkt, hvor de i stk. 4 omhandlede oplysninger gives
 - (c) kan fastsætte detaljerede ordninger med hensyn til kravene og registreringsprocessen uden at tilføje materielle krav til dem, der er fastsat i stk. 4

- (d) kan opkræve omkostningsbaserede og forholdsmæssige gebyrer af producenterne for behandlingen af ansøgningerne omhandlet i stk. 2.
7. Den kompetente myndighed kan afvise eller tilbagekalde producentens registrering, hvis oplysningerne i stk. 4 og den tilhørende dokumentation ikke fremlægges eller ikke er tilstrækkelige, eller hvis producenten ikke længere opfylder kravene i stk. 4, litra d).
 8. Medlemsstaterne pålægger producenten eller, hvor det er relevant, producentansvarsorganisationen at underrette den kompetente myndighed uden unødigt forsinkelse om enhver ændring af oplysningerne i registreringen, jf. stk. 4, litra d), og om ethvert endeligt ophør med hensyn til den første tilgængeliggørelse på markedet på medlemsstatens område af de tekstil- og fodtøjsprodukter, der er omhandlet i registreringen. En producent udelukkes fra producentregistret, hvis denne er ophørt med at eksistere.
 9. Hvis oplysningerne i producentregistret ikke er offentligt tilgængelige, sikrer medlemsstaterne, at udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå fjernsalgsaftaler med producenter, får gratis adgang til registret.
 10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger det harmoniserede format for registrering i registret på grundlag af de oplysningskrav, der er fastsat i denne artikels stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 39, stk. 2.

Artikel 22c

Producentansvarsorganisationer for tekstiler

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af tekstilvarer, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, udpeger en producentansvarsorganisation til at opfylde deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar, jf. artikel 22a, på deres vegne.
2. Medlemsstaterne kræver, at producentansvarsorganisationer, der har til hensigt at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter i overensstemmelse med artikel 8a, stk. 3, og artikel 22a, 22b, 22d og denne artikel, indhenter tilladelse fra en kompetent myndighed.
3. Medlemsstaterne pålægger producentansvarsorganisationerne at sikre, at de finansielle bidrag, som producenterne af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er anført i bilag IVc, betaler til dem:
 - (a) er baseret på vægten af de pågældende produkter og, for tekstilprodukter, der er opført i bilag IVc, del 1, gradueres på grundlag af de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning.../... [*Publikationskontor: Indsæt serienummer for forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter, når den er vedtaget*]**, som er mest relevante for forebyggelse af tekstilaffald og behandling af tekstiler i overensstemmelse med affaldshierarkiet og de tilsvarende målemetoder for de kriterier, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning eller på grundlag af anden EU-lovgivning om harmoniserede bæredygtighedskriterier og målemetoder for tekstilprodukter, og som sikrer tekstilprodukters miljømæssige bæredygtighed og cirkularitet

- (b) justeres for at tage hensyn til producentansvarsorganisationernes eventuelle indtægter fra genbrug, forberedelse med henblik på genbrug eller fra værdien af sekundære råmaterialer fra genanvendte affaldstekstiler
 - (c) sikrer ligebehandling af producenter uanset deres oprindelse og størrelse, uden at der lægges uforholdsmæssigt store byrder på producenter, herunder små og mellemstore virksomheder, af små mængder tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc.
4. Om nødvendigt for at undgå forvridning af det indre marked og sikre overensstemmelse med de krav til miljøvenligt design, der er vedtaget i henhold til artikel 4 sammenholdt med artikel 5 i forordning.../... [*Publikationskontoret: Indsæt serienummeret for forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter, når den er vedtaget*], kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter kriterierne for gebyrgraduering i forbindelse med anvendelsen af denne artikels stk. 3, litra a). Denne gennemførelsesretsakt vedrører ikke den præcise fastsættelse af bidragenes størrelse og vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 39, stk. 2, i dette direktiv.
5. Medlemsstaterne sikrer, at producentansvarsorganisationerne opretter et særskilt indsamlingssystem for brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, uanset deres art, materialesammensætning, stand, navn, mærke, varemærke eller oprindelse, på den medlemsstats område, hvor de første gang gør disse produkter tilgængelige på markedet. Systemet til særskilt indsamling skal:
- (a) tilbyde de enheder, der er omhandlet i stk. 6, litra a), indsamling af sådanne brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, og sørge for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport af sådanne brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, herunder gratis levering af passende indsamlings- og transportcontainere til de forbundne indsamlingssteder ("forbundne indsamlingssteder")
 - (b) sikre gratis indsamling af sådanne brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der indsamles på de forbundne indsamlingssteder, med en hyppighed, der står i forhold til det dækkede område og mængden af sådanne brugte tekstiler og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der normalt indsamles via disse indsamlingssteder
 - (c) sikre gratis indsamling af affald, der produceres af sociale virksomheder og andre ikkeaffaldsoperatører af sådanne tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der indsamles gennem de forbundne indsamlingssteder.

Enhver koordinering mellem producentansvarsorganisationer er underlagt Unionens konkurrenceregler.

6. Medlemsstaterne sikrer, at det i stk. 5 omhandlede indsamlingssystem:
- (a) består af indsamlingssteder oprettet af producentansvarsorganisationerne og affaldshåndteringsoperatørerne på deres vegne i samarbejde med en eller flere af følgende: sociale virksomheder og socialøkonomiske enheder, distributører, offentlige myndigheder eller tredjeparter, der på deres vegne indsamler brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, og andre frivillige indsamlingssteder

- (b) dækker hele medlemsstatens område under hensyntagen til befolkningens størrelse og tæthed, den forventede mængde brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, tilgængelighed og nærhed til slutbrugerne, idet de ikke må være begrænset til områder, hvor indsamlingen og den efterfølgende håndtering af disse produkter er rentabel
 - (c) fastholder en vedvarende stigning i indsamlingsprocenten for den særskilte indsamling for at opnå teknisk gennemførlige niveauer under hensyntagen til god praksis.
7. Medlemsstaterne sikrer, at den indsamlingsprocent, der er omhandlet i stk. 6, litra c), beregnes i overensstemmelse med stk. 8 og 9.
 8. Indsamlingsprocenten for den særskilte indsamling, der er omhandlet i stk. 6, litra c), beregnes som den procentdel, der fremkommer ved at dividere vægten af affaldsprodukter af tekstil, tekstilrelaterede produkter og fodtøj opført i bilag IVc, der er indsamlet i overensstemmelse med stk. 5 i et givet kalenderår i en medlemsstat, med vægten af sådant affald af tekstil, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der produceres og indsamles som blandet kommunalt affald.
 9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter metoden til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for særskilt indsamling, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, litra c). Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 39, stk. 2.
 10. Medlemsstaterne sikrer, at producentansvarsorganisationer ikke har mulighed for at nægte sociale virksomheder og andre genbrugsoperatører at deltage i det system for særskilt indsamling, der er oprettet i henhold til stk. 5.
 11. Medlemsstaterne sikrer, at sociale virksomheder har lov til at drive deres egne særskilte indsamlingssteder, og at de gives lige- eller fortrinsbehandling på de særskilte indsamlingssteder, jf. dog stk. 5, litra a) og b), og stk. 6, litra a). Medlemsstaterne sikrer, at sociale virksomheder og socialøkonomiske enheder, der er en del af de forbundne indsamlingssteder i overensstemmelse med stk. 6, litra a), ikke er forpligtet til at overdrage indsamlede brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, til producentansvarsorganisationen.
 12. Medlemsstaterne sikrer, at indsamlingssteder, der er oprettet i overensstemmelse med stk. 5, 6 og 11, ikke er underlagt kravene om registrering eller tilladelse i dette direktiv.
 13. Medlemsstaterne sikrer, at producentansvarsorganisationer ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 2, stiller følgende oplysninger til rådighed for slutbrugerne, navnlig forbrugerne, om bæredygtigt forbrug, genbrug og bortskaffelse af tekstiler og fodtøj for så vidt angår de tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, og som producenterne gør tilgængelige på en medlemsstats område:
 - (a) forbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til affaldsforebyggelse, herunder bedste praksis, navnlig ved at fremme bæredygtige forbrugsmønstre og fremme god pleje af produkter, mens de er i brug
 - (b) genbrugs- og reparationsordninger for tekstiler og fodtøj

- (c) forbrugernes rolle med hensyn til at bidrage til særskilt indsamling af brugte tekstiler og fodtøj og affaldsprodukter af disse
 - (d) tekstilproduktionens indvirkning på miljøet, menneskers sundhed samt sociale rettigheder og menneskerettigheder, navnlig fast fashion og overforbrug, genanvendelse og anden nyttiggørelse og bortskaffelse og u hensigtsmæssig bortskaffelse af affald af tekstil og fodtøj såsom henkastning eller bortskaffelse i blandet kommunalt affald.
14. Medlemsstaterne sikrer, at producentansvarsorganisationer regelmæssigt opgiver de oplysninger, der er omhandlet i stk. 13, og at oplysningerne er ajourførte og tilvejebringes ved hjælp af:
- (a) et websted eller andre elektroniske kommunikationsmidler
 - (b) information på offentlige steder
 - (c) uddannelsesprogrammer og -kampagner
 - (d) skiltning på et eller flere for brugerne og forbrugerne letforståelige sprog.
15. Hvis flere producentansvarsorganisationer i en medlemsstat er bemyndiget til at opfylde forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar på vegne af producenter, sikrer medlemsstaterne, at de dækker hele den pågældende medlemsstats område for ordningen for særskilt indsamling af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc. Medlemsstaterne overlader det til den kompetente myndighed eller udpeger en uafhængig tredjepart til at føre tilsyn med, at producentansvarsorganisationerne opfylder deres forpligtelser på en koordineret måde og i overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler.
16. Medlemsstaterne kræver, at producentansvarsorganisationerne sikrer fortroligheden af de data, de er i besiddelse af, for så vidt angår ejendomsretligt beskyttede oplysninger eller oplysninger, der direkte kan forbindes med individuelle producenter eller deres bemyndigede repræsentanter.
17. Medlemsstaterne sikrer, at producentansvarsorganisationer ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 3, litra e), på deres websteder offentliggør:
- (a) mindst hvert år, med forbehold af forretnings- og fabriks hemmeligheder, oplysninger om mængden af produkter, der er bragt i omsætning, procentdelen af særskilt indsamling af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, herunder usolgte produkter, om andelen af genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse med særskilt angivelse af andelen af fiber-til-fiber-genanvendelse, som producentansvarsorganisationen har opnået, og om procentsatserne for anden nyttiggørelse, bortskaffelse og eksport
 - (b) oplysninger om udvælgelsesproceduren for affaldshåndteringsoperatører, der er udvalgt i henhold til stk. 18.
18. Medlemsstaterne sikrer, at producentansvarsorganisationer fastsætter ikkediskriminerende udvælgelsesprocedurer baseret på gennemsigtige tildelingskriterier, uden at små og mellemstore virksomheder pålægges en uforholdsmæssig stor byrde i forbindelse med indkøb af affaldshåndteringstjenester fra de affaldshåndteringsoperatører, der er omhandlet i stk. 6, litra a), og fra affaldshåndteringsoperatører med henblik på efterfølgende affaldsbehandling.

19. Medlemsstaterne sikrer, at producentansvarsorganisationer kræver, at producenterne indberetter data om de tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, og som hvert år gøres tilgængelige på markedet.

Artikel 22d

Håndtering af tekstilaffald

1. Medlemsstaterne sørger senest den 1. januar 2025 og med forbehold af artikel 10, stk. 2 og 3, for særskilt indsamling af tekstiler med henblik på genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at infrastruktur og aktiviteter til indsamling, lastning og losning, transport og oplagring og anden håndtering af tekstilaffald, herunder ved efterfølgende sortering og behandling, beskyttes mod vejrforhold og andre forureningskilder for at forhindre beskadigelse og krydskontaminering af de indsamlede tekstiler. Særskilt indsamlede brugte tekstiler og affaldstekstiler skal screenes på det særskilte indsamlingssted for at identificere og fjerne ikkemålprodukter eller materialer eller stoffer, der er forureningskilder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der indsamles særskilt i overensstemmelse med artikel 22c, stk. 5, betragtes som affald ved indsamling.

Med hensyn til andre tekstiler end de produkter, der er opført i bilag IVc, samt usolgte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, sikrer medlemsstaterne, at de forskellige fraktioner af tekstilmaterialer og tekstilprodukter holdes adskilt på det sted, hvor affaldet produceres, hvis en sådan adskillelse letter efterfølgende genbrug, forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse, herunder fiber-til-fiber-genanvendelse, hvis den teknologiske udvikling tillader det.

4. Medlemsstaterne sikrer, at brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der indsamles særskilt i overensstemmelse med artikel 22c, stk. 5, sorteres for at sikre håndtering i overensstemmelse med affaldshierarkiet i artikel 4, stk. 1.
5. Medlemsstaterne sikrer, at sortering af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der indsamles særskilt i overensstemmelse med artikel 22c, stk. 5, opfylder følgende krav:
 - (a) sorteringen består i at frembringe tekstiler til genbrug og til forberedelse med henblik på genbrug
 - (b) i forbindelse med sortering med henblik på genbrug sorteres tekstilprodukter med et passende detaljeringsniveau, fraktioner, der er egnede til direkte genbrug, adskilles fra dem, der skal gennemgå yderligere forberedelse med henblik på genbrug, og sorteringen er målrettet mod et specifikt genbrugsmarked og foregår under anvendelse af ajourførte sorteringskriterier, der er relevante for modtagermarkedet
 - (c) produkter, der vurderes ikke at være egnede til genbrug, sendes til genanvendelse og, hvis den teknologiske udvikling tillader det, specifikt til fiber-til-fiber-genanvendelse

- (d) resultatet af sorteringsoperationer og efterfølgende nyttiggørelsesoperationer bestemt til genbrug opfylder kriterierne for ikke længere at blive betragtet som affald, jf. artikel 6.
6. Senest den 31. december 2025 og derefter hvert femte år gennemfører medlemsstaterne en undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald for at bestemme andelen af tekstilaffald heraf. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på grundlag af de indhentede oplysninger kan kræve, at producentansvarsorganisationerne træffer korrigerende foranstaltninger for at udvide deres net af indsamlingssteder og gennemfører oplysningskampagner i overensstemmelse med artikel 22c, stk. 13 og 14.
7. For at skelne mellem brugte tekstiler og affaldstekstiler sikrer medlemsstaterne, at overførsler af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der mistænkes for at være affald, kan kontrolleres af medlemsstaternes kompetente myndigheder for at fastslå, om de opfylder minimumskravene i stk. 8 og 9 for overførsler af brugte tekstilvarer, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, og overvåges i overensstemmelse hermed.
8. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsmæssige overførsler af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj opfylder de mindstekrav til registerføring, der er fastsat i stk. 9, og som minimum ledsages af følgende oplysninger:
- (a) en kopi af fakturaen og kontrakten vedrørende salg eller overdragelse af ejendomsretten til tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, hvoraf det fremgår, at de er bestemt til og egnede til direkte genbrug
 - (b) bevis for en forudgående sortering i overensstemmelse med denne artikel og, hvis de foreligger, de kriterier, der er vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, i form af en kopi af optegnelserne over hver balle i forsendelsen og en protokol med alle registreringsoplysninger i henhold til stk. 9
 - (c) en erklæring fra den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter eller fodtøj, og som i erhvervsøjemed arrangerer transport af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, om, at intet af materialet i forsendelsen er affald som defineret i artikel 3, stk. 1
 - (d) passende beskyttelse mod skader under transport, lastning og losning, navnlig ved tilstrækkelig emballage og passende stabling af lasten.
9. Medlemsstaterne sikrer, at overførsler af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj opfylder følgende mindstekrav til registerføring:
- (a) redegørelsen for sorteringen eller forberedelsen med henblik på genbrug skal fastgøres sikkert, men ikke permanent, på emballagen
 - b) redegørelsen skal indeholde følgende oplysninger:
 - (1) en beskrivelse af den eller de genstande, der findes i ballen, og som angiver den mest detaljerede sorteringsdetaljeringsgrad, som tekstilprodukterne har gennemgået under sorteringen eller forberedelsen med henblik på genbrug, såsom beklædningsstype, størrelse, farve, køn, materialesammensætning
 - (2) navn og adresse på den virksomhed, der er ansvarlig for den endelige sortering eller forberedelse med henblik på genbrug.

10. Medlemsstaterne sikrer, at hvis de kompetente myndigheder i en medlemsstat konstaterer, at en påtænkt overførsel af brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter eller fodtøj består af affald, kan omkostningerne til passende analyser, inspektioner og oplagring af de brugte tekstiler, tekstilrelaterede produkter eller fodtøj, der mistænkes for at være affald, pålægges producenterne af tekstiler, tekstilrelaterede produkter og fodtøj, der er opført i bilag IVc, tredjeparter, der handler på deres vegne, eller andre personer, der står for overførslen.

* Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).

** Forordning .../... (EUTs.) [Publikationskontoret: Indsæt oplysninger om offentliggørelse af forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter].

(8) Artikel 29, stk. 2a, udgår.

(9) Følgende indsættes som artikel 29a:

"Artikel 29a

Programmer til forebyggelse af madaffald

1. Senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen to år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden*] reviderer og tilpasser medlemsstaterne deres programmer for forebyggelse af madaffald med henblik på at nå målene i artikel 9a, stk. 4. Disse programmer skal som minimum indeholde de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 9, stk. 1, og artikel 9a, stk. 1, og, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er anført i bilag IV og IVa.
2. Hver medlemsstat udpeger de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for koordineringen af de foranstaltninger til reduktion af madaffald, der gennemføres for at nå det mål, der er fastsat i artikel 9a, stk. 4, og underretter Kommissionen herom senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen tre måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden*]. Kommissionen offentliggør efterfølgende disse oplysninger på det relevante EU-websted."

(10) Artikel 37 ændres således:

(a) Stk. 3, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne indberetter hvert år data vedrørende gennemførelsen af artikel 9, stk. 4, og de data, der er omhandlet i artikel 22c, stk. 17, litra a), til Det Europæiske Miljøagentur. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at indberette kvantitative data om genbrug af tekstiler i henhold til artikel 9, stk. 4. Medlemsstaterne indberetter hvert år data vedrørende gennemførelsen af artikel 9a, stk. 2, til Kommissionen."

(b) Stk. 7 affattes således:

"7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter formatet for indberetning af de data, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 3, 4 og 5. Ved indberetningen om gennemførelsen af artikel 11, stk. 2, litra a) og b), benytter medlemsstaterne de formater, der er fastlagt i Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18. april 2012 om etablering af et spørgeskema til medlemsstaternes rapporter om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald. Med henblik på rapportering om madaffald, skal den metode, der udvikles i henhold til artikel 9a, stk. 3, tages i betragtning ved

udviklingen af formatet for rapportering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 39, stk. 2, i nærværende direktiv."

(11) Artikel 38 ændres således:

(a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk.1, artikel 9a, stk. 3, artikel 11a, stk. 10, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 22a, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [Publikationskontoret: Indsæt datoen 18 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden en rapport om delegationen af beføjelser. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlament eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk.1, artikel 9a, stk. 3, artikel 11a, stk. 10, artikel 22a, stk. 2, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel, 38 stk. 2 og 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

(b) Stk. 6 affattes således:

"6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk.1, artikel 9a, stk. 3, artikel 11a, stk. 10, artikel 22a, stk. 2, artikel 27, stk. 1 og 4, og artikel 38, stk. 2 og 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

(12) Bilag IVc indsættes som anført i bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*Publikationskontoret: Indsæt datoen 18 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden*]. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1,1. Forslagets/initiativets betegnelse

1,2. Berørt(e) politikområde(r)

1,3. Forslaget/initiativet vedrører:

1,4. Mål

1.4.1 Generelt/generelle mål

1.4.2 Specifikt/specifikke mål

1.4.3 Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

1.4.4 Resultatindikatorer

1,5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1 Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2 Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

1.5.4 Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5 Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

1,6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1,7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2,1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

2,2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1 Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2 Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3 Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2,3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3,1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet**
- 3,2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne**
 - 3.2.1 Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.2 Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger*
 - 3.2.3 Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer*
 - 3.2.4 Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5 Bidrag fra tredjemand*
- 3,3. Anslåede virkninger for indtægterne**

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

09 — Miljø og klimaændringer

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁸⁶

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1 Generelt/generelle mål

De generelle mål med ændringen af affaldsrammedirektivet for henholdsvis tekstiler og fødevarer er at:

— reducere miljø- og klimapåvirkninger, øge miljøkvaliteten og forbedre folkesundheden i forbindelse med håndtering af tekstilaffald i overensstemmelse med affaldshierarkiet

— mindske de miljø- og klimamæssige virkninger af fødevarer, der er forbundet med produktion af madaffald. Forebyggelse af madaffald vil også bidrage til fødevarerikigheden.

1.4.2 Specifikt/specifikke mål

Med hensyn til tekstilaffald sigter dette forslag mod at forbedre håndteringen af tekstilaffald i overensstemmelse med det "affaldshierarki", der er fastsat i affaldsrammedirektivet, ved at prioritere affaldsforebyggelse, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af tekstiler frem for andre nyttiggørelsesmuligheder og bortskaffelse og gennemføre princippet om, at forureneren betaler.

Med hensyn til madaffald er de specifikke mål at give medlemsstaterne et klart ansvar for at fremskynde reduktionen af madaffald i overensstemmelse med verdensmål 12.3 for bæredygtig udvikling og sikre en tilstrækkelig og konsekvent reaktion fra alle medlemsstaters side.

1.4.3 Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

De forventede resultater er som følger:

⁸⁶ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

— Reduktion af tekstilaffald, øget genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af tekstiler, incitament til design af tekstiler for at lette genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse (gennem udvidet producentansvar) samt skabelse af finansielle muligheder for at øge den infrastruktur for genbrug, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, der kræves i EU

— Yderligere fordele til en værdi af 656 mio. EUR i genbrugelige og genanvendelige tekstiler til EU's genbrugs- og genanvendelsesmarked samt støtte til et samlet årligt afkast på 3,5-4,5 mia. EUR fra investeringer i udvidet producentansvar

— Yderligere reduktion af drivhusgasemissioner svarende til 16 mio. EUR om året fra tekstiler

— 8 740 nye arbejdspladser inden for affaldshåndtering

— Reduktion af produktionen af madaffald med 10 % i forarbejdningen og fremstillingen af fødevarer og med 30 % i detailhandelen, restaurationsbranchen og husholdningerne (senest i 2030)

— Samlet merværdi for EU's økonomi på 1,6 mia. EUR (inklusive ovennævnte omkostninger)

— Besparelser i husholdningernes udgifter til fødevarer på 439 EUR pr. år pr. husstand (fire personer)

— Reduktion af en række miljømæssige virkninger i forbindelse med fødevarer såsom drivhusgasemissioner, eutrofiering i havet, arealanvendelse og vandknapshed
— med en samlet anslået værdi på 9-23 mia. EUR, herunder en anslået reduktion af drivhusgasemissioner på mellem 16,5 og 62 mio. ton

1.4.4 *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater er:

— Undersøgelse af sammensætningen af indsamlet blandet kommunalt affald med henblik på at bestemme andelen af affaldstekstiler heri

— Data om forberedelse med henblik på genbrug af brugte tekstiler og tekstilaffald

— Oplysninger om andelen af særskilt indsamling af brugte tekstiler og fodtøj og affaldsprodukter af disse, der er opført i bilag IVc, andelen af genbrug og forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse, som producentansvarsorganisationen har opnået

— Reduktion af produktionen af madaffald med 10 % i forarbejdningen og fremstillingen af fødevarer og med 30 % i detailhandelen, restaurationsbranchen og husholdningerne senest i 2030

1.5. **Begrundelse for forslaget/initiativet**

1.5.1 *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

De detaljerede krav skal præciseres ved hjælp af gennemførelsesretsakter inden for en tidshorisont på ca. tre år. Disse vil omfatte følgende:

- Gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af det harmoniserede format for registrering i registret
- Eventuelle delegerede retsakter med henblik på at ændre koderne i den kombinerede nomenklatur i bilag IVc for at bringe dem i overensstemmelse med koderne i bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 og for at sikre retssikkerheden for de produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar
- Eventuel gennemførelsesretsakt om fastsættelse af kriterier for producentansvarsorganisationer vedrørende de finansielle bidrag, som producenten skal betale til dem
- Gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af metoden til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for den særskilte indsamling
- Gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne artikels stk. 37 om fastsættelse af formatet for indberetning af de i stk. 1 omhandlede data med henblik på at tilpasse dem til kravene i nævnte artikels stk. 3
- Der er ingen krav, der skal opfyldes med hensyn til madaffald (da de nødvendige forudsætninger allerede er blevet vedtaget i forbindelse med revisionen af affaldsrammedirektivet i 2018 og den efterfølgende afledte ret

1.5.2 *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.*

I betragtning af tekstilværdikædens grænseoverskridende karakter ud fra et økonomisk, miljømæssigt og socialt perspektiv er salg, forbrug og bortskaffelse af tekstiler uløseligt forbundet med det indre markeds funktion og de globale værdikæder. Den store afhængighed af råmaterialer understreger betydningen af at fremme cirkulære forretningsmodeller for at mindske anvendelsen af primære råmaterialer og bidrage til at afbøde de dermed forbundne negative eksterne virkninger for miljøet.

Indsamlings-, sorterings- og genanvendelsessystemerne skal opskaleres for at være forberedt på den kommende forpligtelse til særskilt indsamling og dens fulde gennemførelse, da adskillige huller i lovgivningen og markedet, der påvirker alle medlemsstater og aktører i tekstilværdikæden, øjeblikket hindrer tilstrækkelig indsamling, sortering og genanvendelse. Manglen på en fælles EU-tilgang til tekstilhåndtering risikerer at skabe eller yderligere forankre en lovgivningsmæssig fragmentering og forstyrre affalds- og materialestrømme og dermed hæmme grænseoverskridende bevægelser af tekstiler (produkter, brugte tekstiler og affaldstekstiler) og koordinerede tiltag og hurtige investeringer i hele EU. Der er stor risiko for yderligere at øge den lovgivningsmæssige fragmentering og de administrative byrder for industriens interessenter, navnlig SMV'er, som følge af en forskelligartet anvendelse af princippet om, at forureneren betaler, gennem nationale ordninger for udvidet producentansvar for tekstiler. Håndtering af grænseoverskridende negative eksterne virkninger for miljøet, herunder drivhusgasemissioner og eksport af tekstiler (og affald forklædt som ikkeaffald) til tredjelande, håndteres mere effektivt gennem EU's indsats, navnlig da de vigtigste årsager til problemet vedrører lovgivningsmæssige mangler som følge af manglende harmoniserede definitioner og lovgivningsmæssig fragmentering og et finansieringshul, der er fælles for alle medlemsstater.

Alle medlemsstater producerer madaffald, hvilket skaber betydelige grænseoverskridende negative eksterne virkninger for miljøet. Produktion, oplagring, transport og forarbejdning af fødevarer og bortskaffelse af madaffald har miljø- og klimapåvirkninger (såsom drivhusgasemissioner og indvirkning på arealanvendelse, biodiversitet, vandanvendelse og eutrofiering) i EU. Desuden kan produktion af fødevarer, der importeres til EU, føre til betydelige globale miljø- og klimapåvirkninger.

Der er behov for en konsekvent reduktion af madaffald i hele EU for i de enkelte medlemsstater at sikre en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, reduktion af de negative indvirkninger på klimaet, biodiversiteten og udnyttelsen af naturressourcerne med fordele, der rækker ud over de nationale grænser. Det er vigtigt at bemærke, at ved at gøre fødevarer systemet mere effektivt bidrager reduktion af madaffald også til fødevarer sikkerheden i hele EU.

Fødevarer handles i vid udstrækning på EU-markedet, og fødevarer virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, har brug for sammenhæng og klarhed med hensyn til det forventede ambitionsniveau for at planlægge investeringer og foranstaltninger til forebyggelse af madaffald. En koordineret tilgang på EU-plan kan skabe pålidelighed og kontinuitet og dermed støtte fødevarer virksomhedsledernes vedtagelse af nye forretningsmodeller med henblik på at fremskynde reduktionen af madaffald i hele fødevarer værdikæden.

Fastsættelse af reduktionsmål for madaffald, som medlemsstaterne skal nå senest i 2030, forventes at styrke indsatsen for at identificere og opskalere effektive strategier og initiativer både i og på tværs af medlemsstaterne ved at: strømline fødevarer virksomhedernes bidrag, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende forsyningskæder bidrage til at sikre, at drivkræfterne bag produktion af madaffald (marked og adfærd) håndteres konsekvent og samtidigt af alle medlemsstater i overensstemmelse med de foranstaltninger, der er truffet af de — hidtil få — førende aktører fremskynde udviklingen af effektive nationale strategier til forebyggelse af madaffald gennem udbredelse af god praksis og yderligere udnyttelse af EU's videnbase vedrørende forebyggelse af madaffald.

1.5.3 *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Affaldsrammedirektivet fastlægger horisontale begreber vedrørende affaldsproduktion og affaldshåndtering, herunder affaldsbehandling, genanvendelse og nyttiggørelse. Det indfører affaldshierarkiet, hvor affaldsforebyggelse prioriteres frem for genbrug og/eller genanvendelse og efterfølgende genanvendelse frem for anden nyttiggørelse og endelig bortskaffelse via deponering. Desuden forpligter det medlemsstaterne til at indføre ordninger for udvidet producentansvar, som sikrer, at producenter af produkter bærer ansvaret for håndteringen af affaldsfasen for deres produkter. I handlingsplanen for den cirkulære økonomi forpligtede Kommissionen sig til at revidere affaldsrammedirektivet med hensyn til tekstilaffald.

Selv om dette er det første mål for reduktion af produktionen af madaffald, anses andre mål i affaldslovgivningen, der har til formål at øge genanvendelse af affald eller mindske deponering af affald, generelt for at være en succes, da de giver klare mål og retssikkerhed for alle aktører og samfundet generelt, samtidig med at medlemsstaterne får fuld fleksibilitet med hensyn til valget af de nødvendige foranstaltninger. Erfaringen viser, at de fremskridt, der gøres hen imod målene, skal overvåges, og at der skal ydes støtte til medlemsstaterne gennem udveksling af bedste praksis for instrumenter og værktøjer, der kan anvendes på nationalt plan for

at nå målene, samt afklaring gennem vejledning og/eller ændring af relevante foranstaltninger i relateret lovgivning for at lette affaldsforebyggelse (f.eks. håndtering af eventuelle hindringer).

1.5.4 *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Initiativerne falder inden for rammerne af den europæiske grønne pagt, som er retningsgivende for EU's genopretningsstrategi. I den grønne pagt anerkendes fordelene ved at investere i vores konkurrencedygtige bæredygtighed ved at opbygge et mere retfærdigt, grønnere og mere digitalt Europa. Dette omfatter cirkulær økonomi, som er den vigtigste drivkraft for øget materialenyttiggørelse og forbedring af kvaliteten af sekundære råstoffer samt fra jord til bord-strategien.

Kommissionens støtte og engagement i forskning inden for cirkulær økonomi, navnlig i forbindelse med tekstiler, er omfattet af projekter, der finansieres under Horisont 2020-programmet, og det finansielle bidrag til deres gennemførelse. Resultaterne af disse projekter vil støtte og fremme tekstilers cirkularitet og genanvendelighed. Netværket af europæiske digitale innovationsknudepunkter, der finansieres under programmet for et digitalt Europa, hjælper SMV'er med at implementere digitale værktøjer, der støtter tekstilers cirkularitet og genanvendelighed, og med at mindske madaffald i landbrugssektoren samt hotel-, restaurations- og oplevelsesbranchen. På området madaffald finansieres forskningsprojekter til støtte for projekter under Horisont 2020-programmet, men også under Horisont Europa.

1.5.5 *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

For så vidt angår tekstiler kunne der i teorien have været indført national lovgivning i medlemsstaterne. Det kan dog konstateres, at den gældende (og planlagte) lovgivning ikke vil sikre det krævede harmoniseringsniveau på EU-plan, som ville kunne hindre fragmenteringen af det indre marked.

For så vidt angår tekstiler kunne der i teorien have været indført national lovgivning i medlemsstaterne. Det kan dog konstateres, at den gældende (og planlagte) lovgivning ikke vil sikre det krævede harmoniseringsniveau på EU-plan, som ville kunne hindre fragmenteringen af det indre marked.

Det Europæiske Miljøagentur blev valgt til dataindsamling og -validering på grund af dets eksisterende forvaltning af genbrugsdata for produkter, dets fremragende omdømme og dets kapacitet til at forvalte datastrømmen. Links til produktionsdataområdet kan bidrage til at reducere gennemførelses- og transaktionsomkostningerne.

Opgaver i forbindelse med udvikling af gennemførelsesretsakter på EU-plan kan ikke eksternaliseres.

Forslagets karakter — retligt bindende mål, der pålægges medlemsstaterne, betyder, at relaterede foranstaltninger hovedsagelig vil blive finansieret på nationalt plan.

1,6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

Ubegrænset varighed

- iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2024 til 2028
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1,7. Planlagt(e) budgetgennemførelsesmetode(r)⁸⁷

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overdrage budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier
- organer eller personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i TEU, og som er anført i den relevante basisretsakt.
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Ingen.

⁸⁷

Nærmere oplysninger om budgetgennemførelsesmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2,1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Denne finansieringsoversigt omfatter personaleudgifter i Kommissionen. Et eventuelt behov for en styrkelse af Det Europæiske Miljøagentur vil blive samlet i en finansieringsoversigt for et kommende lovgivningsforslag, idet der tages højde for synergier. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2,2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1 *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.2 *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Ikke relevant — jf. ovenfor

2.2.3 *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Ikke relevant — jf. ovenfor

2,3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Ikke relevant — jf. ovenfor

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁸⁸	fra EFTA-lande ⁸⁹	fra kandidatlande og potentielle kandidatlande ⁹⁰	fra tredjelande	andre formålsbestemte indtægter
7	20 02 02 01 — Hovedkontor og repræsentationskontorer	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 01 — Kontraktansatte	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

Ikke relevant

⁸⁸ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁸⁹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁹⁰ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1 Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	---	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag 5 til Kommissionens afgørelse om de interne regler for gennemførelse af afsnittet om Kommissionen i Den Europæiske Unions almindelige budget), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

GD ENV		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
☐ Menneskelige ressourcer		0,171	0,358	0,358	0,358	0,358	1,603
☐ Andre administrationsudgifter							
GD ENV I ALT	Bevillinger	0,171	0,358	0,358	0,358	0,358	1,603

GD ENV's omkostninger stammer fra den fælles beslutningsprocedure og gennemførelsen samt de forskellige gennemførelsesretsakter, der foreslås under de foreslåede ændringer.

Det eksisterende personale (0,75 fuldtidsækvivalenter, AD) vil være fuldt ansat under forhandlingen og den generelle gennemførelse af det ændrede direktiv samt det forberedende arbejde og udarbejdelsen af gennemførelsesretsakterne i overensstemmelse med de frister, der foreslås i ændringen. Sidstnævnte vil kræve 0,33 fuldtidsækvivalenter (AD).

Der er behov for yderligere 3 kontraktansatte til at udføre det tekniske arbejde, herunder:

— Gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af det harmoniserede format for registrering i registret

— Eventuelle delegerede retsakter med henblik på at ændre koderne i den kombinerede nomenklatur i bilag IVc for at bringe dem i overensstemmelse med koderne i bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 og for at sikre retssikkerheden for de produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar

- Eventuel gennemførelsesretsakt om fastsættelse af kriterier for producentansvarsorganisationer med hensyn til de finansielle bidrag, som producenterne betaler til dem
- Gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af metoden til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for den særskilte indsamling
- Gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne artikels stk. 37 om fastlæggelse af formatet for indberetning af de data, der er omhandlet i stk. 1, for at tilpasse dem til kravene i nævnte artikels stk. 3.

GD SANTE		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
○ Menneskelige ressourcer		0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,427
○ Andre administrationsudgifter							
GD SANTE I ALT	Bevillinger	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,430

GD SANTE's omkostninger stammer fra den fælles beslutningsprocedure og overvågningen af resultaterne på tværs af medlemsstaterne. De afspejler det eksisterende personale (AD).

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
		0,257	0,444	0,444	0,444	0,444	2,033

i mio. EUR (tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,257	0,444	0,444	0,444	0,444	2,033
	Betalinger	0,257	0,444	0,444	0,444	0,444	2,033

3.2.2 Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv målsætninger og resultater ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ⁹¹	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁹²																			
— Resultat																			
— Resultat																			
— Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2																			
— Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 2																			
I ALT																			

⁹¹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁹² Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål"

3.2.3 Sammenfatning af de anslåede virkninger for de menneskelige ressourcer og administrationsbevillingerne

Kommissionens anslåede behov for administrationsbevillinger

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger.
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
--	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	0,257	0,444	0,444	0,444	0,444	2,033
Andre administrationsudgifter						
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0.257	0.444	0.444	0.444	00.444	2.033

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁹³ i den flerårige finansielle ramme						
	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
Menneskelige ressourcer						
Andre administrationsudgifter						
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant

I ALT	0,257	0,444	0,444	0,444	0,444	2,033
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.3.3. Kommissionens anslåede behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.

⁹³ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

	2023	2024	2025	2026	2027
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	1,5	1	1	1	1
20 01 02 03 (i delegationerne)					
01 01 01 01 (indirekte forskning)					
01 01 01 11 (direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)		3	3	3	3
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)					
XX 01 xx yy zz ⁹⁴	— i hovedsædet				
	— i delegationerne				
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)					
01 01 01 12 (KA, UNE, V — direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT	1,5	4	4	4	4

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	GD ENV: Eksisterende 0,75 fuldtidsækvivalenter (AD) til den fælles beslutningsprocedure og 0,33 fuldtidsækvivalenter (AD) til gennemførelse GD SANTE: Eksisterende 0,5 fuldtidsækvivalenter (AD) til den fælles beslutningsprocedure og overvågning af medlemsstaterne.
Eksternt personale	GD ENV: Der er behov for yderligere 3 kontraktansatte til at udføre det tekniske arbejde, herunder: — Gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af det harmoniserede format for registrering i registret — Eventuelle delegerede retsakter med henblik på at ændre koderne i den kombinerede nomenklatur i bilag IVc for at bringe dem i overensstemmelse med koderne i bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 og for at sikre retssikkerheden for de produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar — Eventuel gennemførelsesretsakt om fastsættelse af kriterier for producentansvarsorganisationer med hensyn til de finansielle bidrag, som producenterne betaler til dem — Gennemførelsesretsakt om fastlæggelse af metoden til beregning og kontrol af indsamlingsprocenten for den særskilte indsamling — Gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne artikels stk. 37 om fastlæggelse af formatet for indberetning af de data, der er omhandlet i stk. 1, for at tilpasse dem til kravene i nævnte artikels stk. 3.

⁹⁴

Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4 Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR).
- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- kræver en revision af FFR.

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5 Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁹⁵	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁹⁵ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.

– Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

for egne indtægter

for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁹⁶						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

⁹⁶ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.